

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür:

Ergün ARIKDAL

Teknik Sekreterler :

Ahmet HIZVEREN

M. Ali USTA ve Oktay TANTAY

İdarehane ve Dernek Binası :

Beyoğlu, Hasnun Galip Sok.

Pembe Çıkmazı 4/3

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi :

RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL

Cilt : 23, Sayı : 274, Kasım 1982

Abone Ücreti : Yıllık 900 TL.

Yurt dışı 1000 TL.

Dizgi, Baskı, Kapak : **YARIŞ MATBAASI : 22 37 52**

Sevgili Okuyucular

Tekâmülcü Ruhçuluk Hakikatinin sizler vasıtasıyla, in-ciye lâyük olanlarla, olacak olanlara, ulaştırılması için çok ağır dönen bir çarkın hızını arttırmak üzere yakın bir gelecekte faaliyete geçilecektir. Hakikatin hürriyet getirici mahpesine düşecek olanları sizler vasıtasıyla kendine çekecek olan ŞUURLU ETKEN'ler (UYANIK RUH'LAR) saflarını sıklaştırmaya devam ediyorlar. Vay bu hürriyet mahpesine düşmekte ayak direyenlerin haline!.. Esaret serbestiyetinde doğanın hürriyet mahpesinden haberi ne ola ki... Nefsinden bıkmadan vicdanın tadına bakılmaz!..

Bilim «kendin bilmektir» denmedikçe, o yolda ter dökmedikçe, ateşe tapmaktan öteye ne kalır bilimden! Nefsinin canına ettiğini bir bilse insan, alır yere çalar nefsin!

Pusu kurmuş akılcı - bilimci puta tapıcılık ibadetini nefse karşı sürdürdükçe, değil maddeye hakim olmak özentisi, tepesine kadar gömüldüğü kahrolası iğvadan, sapkınlıktan bile kurtulabilecek gücü - kuvveti bile bulamıyor. Çanağın dışını yalayanlar! RUH'unu göremeyecek kadar gözleri perdeli olanlar! Evreni sarı madenle bir kefeye koyup, günahlarının affı için, terazi tutanlar! Nefsinin geleceğini görmek isteyen falcılar, münecimler, üfürükçüler; ten kafesinize sıkı sıkı sarılmayınız, zira vicdan esaretine girmek için, yaman esen rüzgarın soluğunu işiteceksiniz. Hiç kimse «şuurlu etkenler'in» etkisi dışında değildir. İstediklerini her zaman - mekân içinde her derecede uygular ve uygulatırlar. İyi bilin-

Selâm ve Sevgiler.

Ergün ARIKDAL

REALITE

ERGÜN ARIKDAL

Öldükten Sonra Hayat Var mıdır?

(Salı Konferansı)

SPIRİTÜEL felsefi ve dini açıdan bir realitenin bitimi diğer bir realitenin başlangıcıdır. Varlık için ölmek veya doğmak değişik iki boyut arasında bir geçişten ibarettir. Ne ölüm, ne de doğum sanıldığı kadar büyük bir olay değildir. Çünkü, bir boyut sistemi içerisinde yata şekilde hareket edildiği sürece daima birbirine sebep ve sonuç bağları ile bağlı olan olaylarla karşılaşırız. Fakat dikey şekilde hareket etmeye başladığımız zaman, bulunduğumuz realitenin başka bir plân altında hareket ettiğini görmemiz mümkündür.

Bu düşünce bize ölüm ötesi hakkında bir fikir vermektedir. Kendimizi bir kağıdın yüzeyine yapışık olarak düşünelim. Kağıdın üstündeki yazılar da varlık olsun. Bu durumda sadece iki boyut söz konusudur. Üçüncü bir boyuta geçebilmek için yazılara, kalınlığının olması gerekir. Ve biz üçüncü boyuta geçtiğimiz zaman, iki boyutlu

sistemin bütün yasalarının dışına çıkmış oluruz. Aynı şekilde üç boyut içinde yaşayan bizler, dördüncü boyuta geçtiğimiz zamanda dördüncü boyutun yasalarına bağlanır, üçüncü boyutun bütün yasalarının dışına çıkmış oluruz.

BU DURUMDA varlık öldükten sonra bir hayat sahibi değildir. Sorunun tanziminde kelime hatası vardır. Genellikle, öldükten sonra hayat var mıdır? tarzında sorulan soruların ifade etmek istediği anlam öldükten sonra canlılık var mıdır sorusudur ki, öldükten sonra canlılığın ifadesi de bir bedeninin mevcudiyetine bağlıdır. Canlılık fizikoşimik yasalarla çalışan, kendine göre bir sistemi olan, bir programa bağlı olarak büyüyen gelişen bir bedene bağlıdır. O halde, ruh varlığı için öldükten sonra hayat var mıdır sözü kullanılamaz çünkü beden söz konusu değildir. Beden olmayınca da canlılık ve hayat sözcüğünü kullanamayız. Bu soruyu şöyle sormak gerekir : **Ruh varlığı, bedeni terk ettikten sonrada varlığını sürdürür**

mü? Bu şekilde tanzim edilen bir soruya, bizim vereceğimiz cevap EVETTİR. Ama ruh varlığı bedeni terk ettikten sonra da hayat sahibimidir, canlıdır, denirse, hayır demek zorunda kalırız. Çünkü bedenimizi hiçbir yere götürmüyoruz. Beden bırakılması gereken, bizim veyüzü görgü ve tecrübelerimizi sağlayan, oldukça elverişli bir vasıttan başka birşey değildir.

Ruh varlığı bedenini terk ettikten sonra, varlığın var olma hali, şuurlu istekleri, şuurlu müessiriyeti yani şuurlu etkileme gücü ve şuurlu davranışları devam eder.

Bu var olma olayını, sadece spiritleme açısından değil, çok geniş bir şekilde metafizik açıdan, dinsel açıdan değişik gelenekler açısından da incelemek mümkündür.

ŞİMDİ, yukarıdaki bilgilerimize dayanarak, ruh varlığının bedenini terk ettikten sonrada var olduğunu bildiğimize göre; bir ruh varlığının spatyoma intikalinde (bir yerden bir yere geçiş) ilk devrelerini inceleyebiliriz.

Her varlığın, spatyoma intikalinden sonraki ilk devreleri teşevvüş (bir realiteden diğerine geçerken içine düşülen şaşkınlık) içinde geçer ve bu teşevvüşler farklılıklar gösterir. Bedeninden ayrılan bir varlığın spatyoma intikalinde yani üç boyutlu madde âleminde, üç boyuttan ayrı bir boyuta (dördüncü, beşinci boyut diye sayı vermemizin pek bir anlamı yok çünkü öbür boyuta ait kesin bir bilgimiz yoktur) geçişinde, bu geçişin verdiği **uyumsuzluk ve yorum güçlüğü** yüzünden bir teşevvüş hali yoktur. Şimdi bizde oluşan bu uyumsuzluk ve yorum güçlüğü'nün nedenlerini açıklamaya çalışalım.

Biz belli bir programa bağlanmış bir sinir sisteminin yönettiği bedene enkarne olmuş, uzun yıllar

onu bir robot gibi kullanmış, duyu kanalı ile gelen bilgilere, uyarılara, izlenimlere bağlı kalarak gerçekleri anlamaya çalışmış ve yine duyu kanalı'nın bir sonucu olmak üzere idrak ettiğimiz (algıladığımız) şeyleri, muhakeme gücümüzle mantık süzgecinden geçirmek suretiyle kendimize mümkün olduğu kadar düzgün hareketler sağlayacak bir yön seçmeye çalışmış varlıklarız. Ayrıca toplumun bizim üzerimizde bıraktığı baskılar, etkiler de vardır. Bunlar, sosyolojik, metafizik ve dini baskılar tarzında ana programlamanın dışında yan programlamalar halinde bizi sınırlamıştır. Bu durumda da bizim yorum güçlüğü çekmemiz çok doğaldır.

ÜÇ BOYUTUN dışında olan yeni realitenin, üzerimizde bıraktığı etkileri yorumlamakta güçlük çekeriz. Çünkü bizim elde etmiş olduğumuz izlenimler devamlı olarak, bedene bağlı, beden kanalıyla gelmiş, kabalaşmış, seyyalietini yitirmiş, mânâ bakımından çok sembolikleşmiş kavramlar halindedir. Biz hep sembolik kavramları çözmeye alışmışızdır. Örneğin: Konuşmamız, yani kelimelerimiz sembollerin alışverişi'dir. Kullandığımız renkler sembollerin alışverişi'dir. Etrafımızda her an, her yerde semboller vardır ve bunları karşılıklı bir anlaşma ile kabul etmişizdir. Bir kalemin, kalemi hiç bilmeyen için bir anlamı yoktur. Onun zihninde hangi sembol varsa, o sembolle yorumlayacaktır. Ama siz bir kalem olduğunu biliyorsunuz çünkü bizlerin kaleme dair müşterek bir kalem olduğunu biliyoruz çünkü bizlerin kaleme dair müşterek bir sembolümüz vardır.

Şimdi, siz spatyoma intikal edince, orada alıştığımız sembollerin olmadığını veva sembollerin dava-

→ **Lütfen Sayfayı Çeviriniz.**

nıksız olduğunu farketmeye başlıyorsunuz. Spatyomda imajlar sürekli değildir. Anında meydana gelir ve kaybolur, ya da biraz dayandıktan sonra kaybolur. Bütün bunlar bizim zaman anlayışımıza, algılama anlayışımıza zıt düşen şeylerdir, çünkü bizler uzun süren sembollere alıştık. Dünyasal anlayışımıza göre, spatyom'da mantık dışı bir hayata giriyoruz. Spatyom hayatı, mantık dışı bir hayattır orada bizim alışageldiğimiz mantık süreci hâkim değildir. Bize göre zaman lineer hareket eder, bir yerden başlar ve devam eder. Birinci gün, ikinci gün, üçüncü gün; birinci saat, ikinci saat, üçüncü saat; birinci ay, ikinci ay, üçüncü ay şeklinde devam eder gider ve geri dönmek söz konusu değildir. Bizde zaman **tek yönlü bir hat gibi**, bir okun gidişi şeklindedir. Halbuki spatyomda olaylar çok yönlüdür ve lineer bir zaman akışı yoktur. Diyelim ki, vefat eden kimse seksen yaşında idi. Bu kişi seksen yaşının intibaları ile oradadır ve spatyomda seksen yaşında değil de otuzbeş yaşının intibaları içindedir yani kendisi otuzbeş yaşında hissetmeye başlamıştır. Böylece dünya yaşamında lineer çalışan zamanın spatyomda tersine dönebileceğini bizde anlamış oluyoruz.

SPATYOMDA zaman ve mekân bakımından meydana gelen farklılıklarda bir teşevvüş nedenidir. Örneğin: A varlığı, spatyoma intikal ettikten sonra C varlığı ile karşılaşılıyor. C varlığı ona, «ben senin kardeşimim» diyor. A varlığı düşünüyor ve diyor ki, «sen nasıl benim kardeşim olabilirsin? Çünkü benim kardeşim öldüğü zaman dünya yaşına göre dört yaşında idi. Sen şimdi yirmibeş yaşında bir kızsın» C varlığı cevap veriyor ve diyor ki «ben burda büyüdüm, dört yaşında öldüm ama orada yirmibir yıl geçti

ve büyüdüm, sen şimdi ölüp de buraya intikal edince de seni karşılamaya geldim.»

İŞTE BU GİBİ olaylar bir zaman şaşkınlığı, meydana getirir. Biz, dört yaşında dünyadan ayrılmış olan bir varlığın orada yirmibeş yaşında olarak tezahür etmesini mantıksızlık gibi düşünebiliriz. Bize göre, artık onun yok olması gerekirdi çünkü hep «ölümden sonra var olmak yoktur, mezara girdiğimiz zaman herşey son bulur» telkini ile büyütüldük. Yeryüzünde yaşadığımız sürece aldığımız bu bilgisizce telkinlerin tersi tezahürlerle karşılaşmakta bir şaşkınlık yaratacaktır.

BU ARADA fizik algılama ile ilgili büyük şaşkınlıklarda başlar. Mesafe kavramı altüst olur. Yeryüzünde bir yerden bir yere gitmenin az - çok ağır koşulları vardır. Bir vasıtaya binmek ve bir zaman harcamak zorundayız. Mutlaka bir emek ve bir enerji sarfederiz. Spatyomda ise çok kısa zaman aralıkları ile kendimizi çeşitli mekanlarda bulmamız mümkündür. Çok kısa zaman aralıklarından maksadımız, saniyelerdir. Belki saniyeden de kısa zaman araları olabilir ama biz şimdilik bu zaman aralarını saniye olarak kabul edelim. Spatyomda bir saniyede, yarım saniyede, iki saniyede yeryüzü şartlarına göre, sekiz saatte yapılması gereken zaman atlamalarına maruz kalırsınız ve bu da sizde büyük teşevvüşler meydana getirir.

Demek ki, spatyomda zaman kavramında ve zamana bağlı olarak mekân değiştirmekte hiç alışık olmadığımız bir hızlanma meydana geliyor.

Spatyomdaki teşevvüşün nedeni olarak bu iki önemli farklılıktan başka ortaya çıkan bir üçüncü

farklılık da zihni çalışmalar bakımındandır.

BİZ YERYÜZÜNDE imajinasyon yeteneğimizi pek sudan konulara kullanırız. Eğer sanatsal bir uğraşımız varsa, belki şiir yazarken resim veya müzik bestesi yaparken, mimarsak bir çizim sırasında, çocuğumuza bir kazak örmek için motif tespit ederken ya da bir kaplan çevikliğiyle hak ve insafı parçalayıp büyük bir servet yapmak için düzen hazırlarken, imajinasyon yeteneğimizi kullanırız. Ve hayal edilen bütün bu olayların büyük bir kısmı beynimizdeki imajinatif bölgede kalmaktadır. Spatvomda ise bir beyin söz konusu olmadığından, bizi koruyucu bir kalkan, bir maske de vaktir. Yani spatvomda düşündüğümüz şeyler derhal karşımızda canlanıverir. Örneğin: Uzun süre bir laboratuarda ilmi araştırmalar yapmakla havatını gecirmiş ve zamanı gelince de dünvadan avrılmış bir ruh varlığı, soatvomda eğer ruhunda halâ o çalışma ile ilgili bir takım idrakler alıcılamlar mevcut ise, hic süpheniz olmasın ki hemen imajinatif bir laboratuar teşkil edin çalışmaya devam edecektir. Bu da spatvom maddesinin vevvüzündeki katı maddeden çok farklı olduğunu görmekten doğan bir teşevvüştür. Spatvomdaki madde sizin düşüncelemenizle derhal sekillenir. Ne istiyorsanız onu mevdana getirebilirsiniz. Eğer konsantrasyonunuz vani istediğiniz şekil üzerindeki düşünce sanlantınız sürekli ise o şekil sizinle beraber devam edip gider ama konsantrasyonunuz dağılıyorsa, kurdüğünüz laboratuarda dağılma-va haslar. «Daha dün burada bir mikroskop vardı, şimdi yok; acaba nereye gitmiş» dediğiniz anda veya başka bir aleti bulamıyorsanız biliniz ki imajinasyonun konsantrasyon gücü düşmektedir. Artık imajinasyon herşeyi kontrol edememek-

tedir. Bazı şeylerin kaybolmasının nedeni budur. Halâ hangilerinde yoğun bir konsantrasyon varsa onlar yerinde durmaktadır. Örneğin: not defteri, kitap veya çok kullanılan terazi henüz kaybolmamıştır. Bütün bunlar, size veya o kişiye tek-râr aşağı inmek daveti yapıncaya kadar devam eder. Yani, veniden vevvüzünde enkarne olarak, tekâmül sürecini izleme imkânı verildiği zaman, bu imajinatif çalışmalar bir anda ortadan kalkar veya hut da siz, giderek daha açık bir şuur seviyesine ulaştığınız için yaptığınız işlerin farkına varmaya başlarsınız ve aslında gerçekten bir tecrübe yapmıyıp, tecrübe yaptığınızı zannettiğinizi anlarsınız.

KISACA yukarıda anlatmaya çalıştığımız imajinasyon melekesi çok önemli bir mekanizmadır. Özellikle her türlü dini vasakların temelini teşkil eden mükâfat ve mücazat yani ödüllendirme ve cezalandırma sistemi bu imajinasyon melekesine bağılı olarak çalışır. Herkes kendi dininde veya herhangi bir dine mensup değilse, bir dini tetkik etmişse o dinde görmüştür ki, bütün varlıklara yaptıkları evlemlerden dolayı bazı külfetler altına girecekleri ifade edilmiştir. Spatvomda eğer ceza ve ödül olarak üç hovutlu sisteme ait olaylarla karşılaşırırsak bunda bir celiski vaktir. Örneğin: Biz hedene bağılıyız ve alıcılama gücümüz bedenim imkânları dahilindedir. Yani hes dıvumumuzun (va da altıncı vedinci sekizinci dıvumumuzun) bize tasıvın getireceği izlenimler kadar hisseverleri anlar ve idrak ederiz. Eğer biz dıvular kanalı ile cezalandırılacak-sak, acı hissi, korku hissi, anıvaz tarzında sıkıntılar, vanmalar hatmalar ve keşilmeler gibi çeşitli cezalar bedenimiz olmadan nasıl gerçekleşecektir? Bövle bir sorunun ak-

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

limıza gelmesi doğaldır, çünkü bütün bunlar beden kanalıyla gelen izlenimlerdir; eğer beden yok ise ve biz fizik bedenin dışında bir varlık sürdürüyorsak o halde bu cezanın aslı nedir? Bize yalan mı söyleniyor? Bütün insanlar 4000 yıldan beri aldatılıyor mu? Tabii aynı şey ödül için de geçerlidir! Bir takım güzellikler, neşe halleri, ferahlıklar, hoşumuza gidecek mükâfatlar, beyler için güzel hanımlar, güzel hanımlar için yakışıklı beyler... Yeryüzünde büyük sefaletler ve reziletler içinde geçen bir ömrün mükâfatı olarak fevkalade güzel saraylarda, şırl şırl akan suların başında eğlenerek geçen bir ömür gibi, çeşitli mükâfatlardan hep bahsedilir. Ama dikkat edersek, bütün bunlar veryüzünde ya bizim korktuğumuz, ya da kavuşmak için didinip durduğumuz şeylerdir. Peki ebedî havata sahip olan bir ruh varlığını, hiç de ebedî olmavan, tamamen geçici ve hatta saçma ve rölatif şeylerle bizi avutmayamı kalkıyorlar? Değil tabii ki!

İşte, vukarıda da sizlere açıklamaya çalıştığım gibi, bütün bunları vapar ruh varlığının imajinasyon melekesidir.

İmajinasyon melekesi çok güçlüdür. İmajinasyon voluvla bazı fikirlerin harekete geçirildiği ve onların da fizyolojik etkiler vaparak vücutta bazı somatik değişikliklere sebep olduğu bilinmektedir. Eğer insanların imajinasyon melekesi olmasavdı hekimler hastalarını % 50 nispetinden daha fazla iyi edemezlerdi. Hastalık vak'alarında hasta kendinin iyi olduğuna inanmalıdır. İvilesemiveceğini düşünen hastavı gerçekten iyi etmek mümkün değildir. Yani manevî, moral, tedavi dediğimiz tedavinin aslı hastanın suuraltının ve imajinasyonunun iyileşme durumunu kabul etmesi ve

bu hali ruhunda yaşatması ile mümkündür. Öncelikle hastanın kendini iyi olmuş, hastalıktan kurtulmuş görmesi gerekir. Bu metod, bugün çok geçerlidir. Telkin, imajinasyonu harekete geçiren ve fikir yoluyla yapılan bir dış etkidir. İmajinasyon daima irade gücüne her zaman galiptir. Özellikle kendi vücudumuz üzerinde hâkim olmak istiyorsak irademizi kullanmamamız gerekir. İrade herşeyi berbat eder. İrade fikridir, düşünce seviyesindedir, mantık düzeyinde çalışır. O mantığı bozacak, berbat edecek bir şekle dahî sokabilir. Fakat iradeyi işin içine karıştırmadan sadece imajinasyonu kullanarak, meydana gelmesi istenen durumun kuvvetle tahayyül edilmesi suuraltı tarafından benimsenir ve kısa bir sürede somatik safhaya, yani beden safhasına intikal ederek, herhangi bir bedenî arızanın giderilmesinde büyük bir hız elde edilir, iyileşme meydana gelir.

Tekrar konumuza dönelim : Kısa dinlerdeki, cennet ve cehennem, mükâfat ve mucizat tasavvurları yanlış, eksik, yalan değildir. Bütün bunlar her varlığın spatyoma intikal ettikten sonra kendi tekâmül seviyesine göre büyük, geniş, **derin-suuraltında** getirmiş olduğu izlenimlerin sonuçlarıdır. Belli bir havat süresinden sonra spatyoma intikal etmiş bir varlığın vicdanını rahatsız edecek veya vicdanı tarafından sorgu suale tabi tutulduğunda müdafaası çok zor olan hususlar mevcut ise o varlık otomatikman cehennem havatı içerisine girmiş demektir. Ama kendi kendisine müdafaası ve cevabı oldukça kolay olan konular daha fazla ise o varlığın teşevvüşü daha kolay geçecektir. Ve karmasının sağlamış olduğu bir seviyeye göre de spatyomun sağlıklıacağı imkânlardan istifade etmesi mümkün olacaktır.

Telepati Bilimsel Olarak İspatlandı

Telepati Doğal Bir Olaydır ve Hücrede Başlar

Bir süre önce olağanüstü bir döküman geçti elimize. SSCB Bilimler Akademisi'nin Sibiryâ bölümünden doğrudan gönderiliyordu. Bu bölümün NOSTRA'yı okuyan iki araştırmacısı, yaptıkları son çalışmaların sonuçlarını münhasıran bize göndermişler. Bilimsel tarzda ortaya konan çalışmalara göre İKİ HÜCRE ARASINDA TELEPATİK BİR BAĞ mevcuttur.

Malumat idealist her hangi bir spekülâtörün gerçeğini değil, şu şaşırtıcı sonuca ulaşmadan önce uzun süre tecrübe yapan ciddi bilim adamlarından gelmiştir: **Telepati, canlının başlangıç safhasında, yani hücrede, tezahür eden doğal bir hadisedir.**

V. Petroviç Kaznatşev ve Ludmila Pavlovna Mihailova, Novosibirsk'de bulunan ve en seçkin bilim adamları için kurdukları Bilimsel Şehri - Akademgorod'da beraberce çalışıyorlar. Bu bilgiler hayat-enerjisi (bio-énergie) sorunu üzerinde uzmanlaşan biyoloji bilginleridirler. Tezlerinin ismi: **Hücrelerarası ilişkilerde zayıf frekanslı ışınımlar; en küçük canlıda mevcut olan esraren-giz ilişkiler hakkında yapılan uzun araştırmaların bir ürünü.** Hücreler arasında alışılmış değişim kanalları kullanılmadan yapılan kesin bilgi geçişlerinin emsalsiz bir gözler

önünde serilişi söz konusudur.

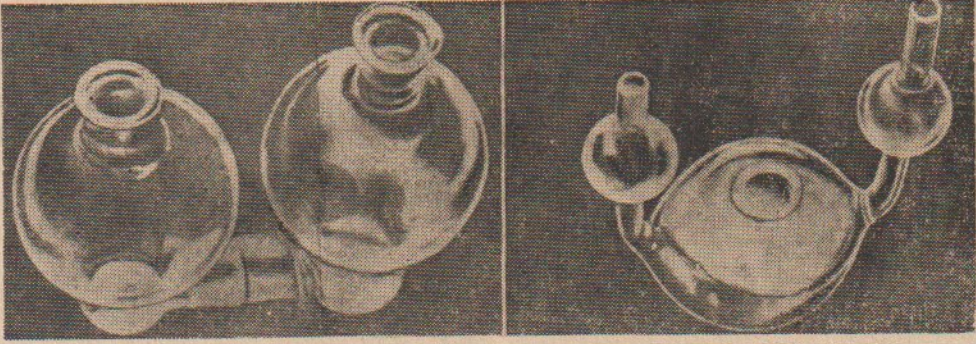
Kaznatşev ile Mihailova'nın araştırmalarını iyice anlamak için, Prof. A. Gurviç'in deneylerine kadar uzanmak gerekir. 1930 - 1935 yılları arasında yaptığı deneylerin daha ileriye gidip gitmediğini ne yazık ki elde ettiği sonuçlardan hareket ederek sovyet üniversitelerinde geliştirdiği bilgileri de bilmiyoruz. Akademgorod'lu bu iki bilim adamı, sözü geçen çalışmaların son temsilcileridir ve sonuca ulaşmış görünmektedirler.

Gurviç, soğan hücrelerini tetkik ederken, tamamiyle isbat edilmesi söz konusu olan bir ilke kovuyordu. **Bütün canlı hücreler, mitojenetik ismini verdiği, GÖRÜNMEYEN İŞINLARIN kavnaçlarıdır.**

Taze soğan başlarından birini «tesir alıcı» diğeri de «tesir verici» olarak kullanıyordu. Bir çeşit ışınım topu düzenleyerek «alıcının» bir kısmını «vericinin» bombalamasına terketti ve üç saatlik bir muameleden sonra hücre numaralaması (savımı) vardı. Kalan soğan başında bombalanan kısımdan dört kat daha fazla savıda hücre numaraları (savısı) vardı. Bilgin bitkiden bir çeşit enerjinin yayıldığı sonucunu çıkardı.

Olay sadece soğan hücrelerinde

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

Deneyciler tarafından hazırlanan aletler. Sağdakiindeki küreler tamamen yalıtılmıştır. Diğerinin dip kısmında bağlantı vardır.

mi görülüyordu? Hayır. Gurviç ve onu izleyenler, bira mayası, çeşitli bakteriler ve insan dokusu üzerinde çalıştılar. Önemli olan husus insan dokularının hücrenel olarak bu tarzda hareket etmeleriydi.

Gerçekten, bizimkine benzer hücrelere uzaktan etki edebilen bilinmeyen bir enerji alanı yayıyor isek önümüzde hiç bilmediğimiz bir evren duruyor demektir. Bu evren, bugün, bilimsel parapsikolojinin etrafını çok kötü olarak kuşattığı sahadan başkası değildir.

Gurvic denevlerini iyi bir şekilde yürütebilmek maksadıyla oldukça basit bir düzenek hazırladı. Canlıyı teşkil eden temel bileşikler arasındaki bu havatsal-güç'ün niteliğini belirtmek Gurvic'e göre imkânsızdı. Kendisi bu bilgi alış-verisini kavdetmekle vetindi. Olavin neden ve nasıl'ını bu çalışmalarını kâle bile almadılar Bereket versin bu çalışmalar Sovyetler Birliğinde unutulup gitmedi. Kaznatşev ile Mihailova'nın yayını bunu göstermektedir.

Hücrelararası havatsal güç (bio-enerjetik) alış-verisini uygun bir şekilde tetkik etmek için çok ilânc ve kullanılması kolay bir alet hazırladılar. Bilinen bütün ısıyımları durdurabilen A odacığına konan bir hücre, B odacığına konan, ken-

dine benzer ya da ayrı, bir başka hücre ile canlının bilinen alış-veriş araçlarıyla haberleşmesine kesinlikle müsaait değildi.

Mamafih, her bilimsel araştırmada gerektiği gibi deney koşullarını değiştirmek mümkündür. Her iki odacık alt kısımlarında oluşturulan bir çeşit süzgeçle bir birine eklenebilir. Söz konusu süzgeçte iki küçük küre arasına konan her çeşitden ekranlar, hangi kuvvet ve malzemenin, iki hücre arasında kendini gösteren sırıla dolu bildirilere etki edebildiğini değerlendirmeye imkân sağlarlar.

Kaznatşev ve Mihailova, Gurviç'in deneylerini sistemli olarak tekrarladılar. Onun kullandığı gibi bir «ışınım topu» yerine «A» odacığına verleştirilen hücrelere doğrudan müdahale ettiler.

Bugün, gerçekten, genetik işlemler gibi, çeşitli süreçler bu türden girişimlere izin vermektedir. Açıkça bilinmektedir ki bir hücrenin geliştirilmesi, biçim değiştirmesi, onu kesin ve niteliksel bir gelişme yönüne zorlamaktır.

Bütün bilinmesi gereken şeyi «B» odacığındaki hücrenin «A» odacığındaki diğer hücrenin göstereceği değişiklikleri az-çok izleyip izlemeveceği idi.

Elbetteki bilgi alış-verişi düz

bir çizgi gibi değildir. Böyle olması çok iyi olurdu ve mesele de kalmazdı! Gerçekten, ilk odacıkta anarşik tarzda gelişen hücreler kendi çoğalmalarını ikinci odacıktaki hücrelere «kelimesi kelimesine» aktarmıyorlar. Ama mesajlar geçiyorlar.

Böylece Gurviç'in sevgili soğan hücreleriyle, «A» odacığından «B» odacığındaki hücrelere protoplâzmik (1) bir kusur (diformite) aktarılıyor. Sözü edilen iki araştırmacı «B» odacığındaki hücreler arasındaki bir dizi düzensizliğe doğrudan doğruya yardım ettiler. «B» deki protoplâzma ilginç bir biçimde hareket ediyordu. Normal gelişme yerine protoplâzmanın zarı garip şekilde etkilenmişti. Kısaca, anormal şekilde davranıyordu ve bunun yapay olmayan bir ortamda kullanılmasına rağmen sebebi bilinmiyordu.

«A» odasından gelen esrarengiz mesaj ilk hücrelere zorla kabul ettirilen biyolojik şekil kusuruna sebep olmuyordu. Özel cam tertibata ve hücreler arasında konan cam levhalarla rağmen mesaj geçmişti. «B» deki hücreler, bugün hücrelerarası alış-veriş olarak bilinen ve kesinlikle açıklanamayan bir enformasyon, bilgi, almıştı. Şu halde, kabul etmek gerekir ki meçhûl bir kuvvet, enerji, mesajı iletmektedir. Belki, uzun vadede, «B»'deki hücreler, kardeşlerindeki «bu protoplâzmik şekil bozukluğunun yolunu bulmak» la sona eriyor, ölüyorlar. Bununla beraber, mesajın biyolojik düzeyde tam olarak, harfi harfine, geçmeden önce, işe uzun süren deneme yapmakla başlayıp başlamadığını, ya da tâli tepkilerle ilgili hücreleri etkileyip etkilemediğini bilmiyoruz. Ne olursa olsun, bu vardır ve neden ibaret olduğunu bilmek zorundayız.

Kaznatşev ve Mihailova viruslar üzerinde çeşitli şekillerde çalış-

tılar (Keksaky A-13, FPV 48, adenovirus ve başkaları). Bildiğimize göre, elemanter canlı varlıklarla, ilk kez, esrarengiz etki alış-verişi ölçülmüş oluyor. Soğan ve bitgisel dokü hücreleriyle yapılan deneyde elde edilen sonuçlar viruslarla da elde edilmiştir: «B» odasındaki viruslar, «A» odasına kapatılan viruslara özel düzensizlikler verilince anormal biçimde davranıyorlardı.

Bu durumda, yapılan iş oldukça karmaşık olmaktadır. Hiç de pek basit hücrelerle karşı karşıya değiliz ama mikro-organizmaların tekâmül merdivenindeki yerlerinde aynı değil. Mesaj «B» odasındaki virüslere ulaşıyor, ne varki bu virüsler ilk kürede olanları harfi harfine kopya etmeğe, meydana getirmeğe çalışmıyorlar.

Meselâ, birincilere patolojik bir yönde müdahale edilince, kendilerini tehlikeye karşı korumaya çalışıyorlardı. Şayet onlar müsbet yönde geliştirilirse, sanki «A»'daki virüsler onların düşmanıymış gibi hayatlarını sürdürmeye çalışıyorlardı.

Bakterilerle yapılan deneyler değişti: Kuşkusuz mikro-organizmanın artan karmaşıklığı sebebiyle, dağınıktı. Canlıların gelişim merdiveninde yükseldikçe durum böyle olmaktadır.

Akademgorod'lu bu iki araştırmacının deneylerini ayrıntılarıyla ortaya koymak oldukça karmaşık olacak genel hatlarıyla başlıca sonuçlarını ortaya koymaya çalıştık. Bu uzun çalışmaların temel karakterini göstermek için yeterince geniş bilgi verdik sanıyorum.

Bu iki araştırmacının çalışmalarını gösteriyorki canlı maddeyi teşkil eden temel unsurlar arasında telepati, hiç kuşkusuz, mevcuttur.

Kaznatşev ile Mihailova'nın keşifleri, biyolojik olduğu kadar pa-

(Devamı 12. Sayfada)

Spiritüalizmin İnsanlığa Sunduğu Gerçekler

● Fulya DEMİREL

(Geçen Sayıdan Devam)

a—) Spiritüalizm halâ geçerli olan dogmaları bir üst tekâmül plânında birleştirecek bir bilgiye sahip olduğundan, insanlığı yeni bir döneme hazırlayıcı ve bu dönemin bilgisini öğreticidir.

b—) Spiritüalizm, dogma ve mistiklik ile deneysel bilim arasında bir köprü vazifesi gördüğünden onları birbirleri karşısındaki gerçek yerlerine yerleştirebilir yani iman ile bilimi felsefe ile tabiatı gözleme arasındaki dengeyi kurmak bilgisine sahiptir.

c—) Spiritüalizm, geleneksel ve ezoterik bilimlerle normal halk kültürü ve inançları arasında, bir türlü kurulamıyan bağların kurulması için yeterli bilgiye sahiptir.

Spiritüalizm, bilimin ve aklın en iyi kılavuzudur. Çünkü, deney, gözleme, düşünme, felsefe ve EVREN BİLGİSİ onun içindedir.

Mevcut realiteleri bir birliğe götürecek imkânlara sahiptir. Evrenseldir, bütün insanlığa hitabeder. Aradaki bütün mevcut engelleri atlayarak insanı «gerçek insanlık» karşı karşıya getirir.

Ruhu, maddeyi, insanı, tam insana yaraşır şekilde açıklar ve Yaratıcı'nı Kadir-i Mutlak olarak, bütün beşeri düşünüş ve idrakin üstünde, ebedî sonsuzda, hiçbir şekilde kıyasa sığmayan bir Mutlak Var-

lık olarak kabul eder.

DÜNYA tekâmülünde ruhçuluğun yeri, yüksek bir realite olması sebebiyle daha dar bir alan içindedir. Diğer realitelerden süzülüp gelenler ve beşeriyetin bugün içinde bulunduğu teşevvüsten şahsi gayretleriyle kurtulabilenler, spiritüel realiteye geçmektedirler.

Şahsi gayretleriyle kurtulanlar dedik çünkü, spiritüel şahsi realitedir ve cehitli bir denemenin sonunda hakkıyla elde edilen; gözlemlenmiş, denemeli bilginin beraberce çalışmasından oluşmuştur. Otoritesi, sınıfı, derecesi, mabedi, riti, gelenegi, ruhbanlığı, dogması yoktur.

Spiritüalizm insanın nereden gelip nereye gideceğini, ne ile nasıl gideceğini, giderken nerelere uğrayacağını, neler görüp nelerle karşılaşacağını, evrenin anlamını, insanlığın kökenini, hayatın ve saadetin kaynağını, insan kardeşlerine öğretmeye, «Birleşik İnsanlık Realitesi» kapısından geçirmeye, bu dar kapıdan içeri geçmeye yarayan yola kardeşlerini de sokmaya canla başla çalışan bir Tekâmül yoludur.

Spiritüalizm, bize göre, bütün manevî konularla uzaktan yakından ilgisi olan sistemlerin gönül rahatlığı içinde desteklemeleri gereken bir yoldur; çünkü bu sistemlerin inanç, felsefe ve kelâmcılıkla belirtmeğe çalıştıkları konuları ruhçulukla deneyim, gözlemler ve bunlardan hasil olan bilgiyle çözümlenmektedir.

Dinlerin mucizeleri sadece spiritüalizmin ışığında gerçek değerine kavuşabilirler.

Mucizeler, resûllerin gerçekliğine ve onu yönlendirenin varlığına en kestirme yoldan verilen kanıtlar ve bilgilerdir. Hz. Musa'yı, Hz. İsa'yı, Hz. Muhammed'i ve velileri halk nazarında yüceltmıştır. Nedir Mucizeler? Hepsi metapsişik olaylardır ve Ruhçuluğun deneysel konuları içinde tetkik edilir, açıklanır.

Şimdi Spiritüalizmin ana ilkerlerini ve dünya insanlığına aktarmaya çalıştığı gerçekleri inceleyelim:

1) Evren'in yaratıcısı ve evren yasalarının koyucusu olan, Kadir-i Mutlak Allah vardır. Onunla, hiçbir varlık ve kavram kıyaslanamaz. O, MUTLAK'TIR. O, YARADAN'dır. ALLAH, idrak edilemez. Yani, yaratılanlar, YARADAN'ı idrak edemezler. Ancak Evren olaylarıyla ve koyduğu yasaların idrakiyle, O'nun hakkında bir sezgiye varabilirler.

2—) İnsanlar, Tanrısal İrade Yasalara göre. Ulu Ruhsal Varlıkların düzenledikleri BÜYÜK DÜZEN, BÜYÜK AHENK ve TANRISAL MURAD'a tâbidirler. YARATMA ALLAH'IN, MEVCUDU ŞEKİLLENDİRİM VARETME, ULU VARLIKLARIN İŞİDİR. Bütünlük içindeki evren, onu tamamlayan varlıklarıyla BÜYÜK AHENGE uymak zorundadır. Evrende tesadüfe yer yoktur.

3—) Varlıklar, sonsuz bir tekâmülün yolcularıdır. Dünya Gezegeni, bu sonsuz yolculukta bir uğrak yeridir.

4—) Her tekâmül seviyesindeki varlığın ifade ettiği bir hakikat vardır. O yüzden her realitenin, inançlarına ve içinde bulunduğu duruma saygı; hangi seviyede bulunursa bulunsun herkese yardım ve hizmet dünya insanının insanlık

görevidir.

5—) Varlıklar ancak maddeyle temas ederek evrimleştiklerinden fizik ortamlara doğmak zorundadırlar.

6—) Madde ortamında çeşitli tatbikatlar yapan varlıklar, ölümle (dezenkarnasyon) bu irtibatı keserek yeni bir ortama geçerler.

7—) Ruh varlığının tekâmül gereği yeni bedenlerle tekrar tekrar ilişki kurması bir (reenkarnasyon) zarurettir.

8—) Varlıklar, liyakatleri oranında İlâhi İrade Yasalarından yararlanma hakkına sahiptirler. Yani varlık özüne sindirebildiği, onun ruhsal malı olan bilgileri oranında hürdür.

9—) Varlıklar tekâmül etmek için dünyaya doğarlar. Çok çeşitli deneyler ve imtihanlar ve olaylar dizisi ile karşılaşarak, dünya okulu bitirebilmek için çaba harcarlar. Aynı ruh bu amaçla birçok kere vervüzüne doğar ve her geliş gidişinde eksiklerini tamamlar.

10—) Varlıklar tekâmül ettikçe, ruhi kudret ve yükseklikleri oranında İlâhi İrade Yasalarından yararlanma kapasiteleri giderek artar ve bu kanunların uygulanmasında görev alma liyakatine erişirler. Böylece İlâhi İrade Yasalarının gerçekleşmesinde görevli birer Tanrı Eri olurlar. Bu görevlilerin oluşturduğu Ruhsal Yönetici Plânlar, Yüksek Ruhsal Yönetici Plânlar ve giderek birleşerek, büyüyerek, yükselerek Yüksek Ruhsal Yönetici Mekanizmalar Hiyerarşisini oluşturur.

11—) Yüksek Ruhsal Yönetici Plânlar, Kadir-i Mutlak Yaradan'ın koyduğu yasaları, zemin ve zamana uygun olarak yeryüzü insanların gelişimi ve uyanışı için uygulurlar.

12—) Yeryüzü insanların tekâmül ve hayır yolunda ilerlemelelerinde onlara doğru yolu gösteren tebliğler gerçektir.

13—) Ruhsal irtibatlar da, aynı amaca hizmet etmek için düzenlenebilir. (Peygamberlere gelen vahiylerde böyle tecelli etmiştir)

14—) Yeryüzüne inmiş bütün dinler kaynak bakımından birdir. Aynı kaynağın insanlığa bir yardımını ve bağışdır.

15—) Evren Olayları, İlahî bir Ahenk içinde, sebep - sonuç bağlarına bağlı olarak gelişir. Hiçbir Evren olayı bu bağın dışında değildir. Bu yüzden de ruhsal huzur ve istıraplarımızın kaynağı Evrensel Yasalara uygun veyahut da uymayan davranışlarımızdan kaynaklanır.

16—) İnsanlar her zaman doğru yolu ve gerçeği bulma olanağına sahiptirler. İnsanlığı ancak ve ancak davranış, düşünce ve niyetlerinin; fedakârlık, diğerkâmlık, sabır, hoşgörü, sevgi, merhamet, şefkat gibi erdemlerle dolu olması onu yükseletecek ve geliştirecektir.

Görüyoruz ki, Spiritüalizm (Ruhçuluk), bedensiz varlıklarla (ruhlarla) irtibat kurma ve onların bilgi ve görgülerinden istifade ederek hayatı anlama ve yönlendirme

yani tekâmül etme yollarından biridir, deyip kestirip atmak isabetli bir karar ya da tarif değildir. Spiritüalizmin böyle açıklanamayacağı yukarıdaki satırlarımızda anlatmaya çalıştık.

Spiritüalizme hizmet etmeyi kendine görev edinen Derneğimiz, kurulduğundan bu yana, hiçbir çıkar gütmekten kardeşlerini geliştirmeye ve eğitime gayret etmiştir.

İnsanın görünen fizik temelinden, iç insana, oradan da öz varlığa (ruha) geçen öğretilerimiz, İnsan - Yaradan, İnsan - Evren ve İnsan - insan ilişkilerini geliştirmiş bir şekilde kurmaya çaba harcar.

Unutulmamalıdır ki, başarının temel ölçüsü, deneme ve gayretli çalışmadır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, ham hayâl, spekülâtif düşünce ürünü inanç ve felsefeyle, hurafe ve dogmatik öğretilerle ilişkisi bulunmayan SPİRİTÜALİZM insan tekâmülüne en uygun atılımı verebilecek devamlı çaba harcatacak ve kapsamlı bilgi sağlayacak bir yaşama biçimidir.

—oOo—

TELEPATİ BİLİMSEL OLARAK İSPATLANDI (Baştarafı 9. Sayfada) rapsikolojik araştırmalarında geleceği üzerinde fevkalâde bir tartışmaya yol açabilecek durumdadır. Yeterli bilimsel toplulukların bundan canı sıkılmasın çünkü ortaya çıkacak sonuçlar bir çok bilim adamının rahatını iyice kaçıracaktır sanıyoruz.

Bu iki organizma izahı mümkün olmayan yollardan haberleşebiliyorlarsa, PSİ olaylarının gerçekliğini ortaya koymak için hiç bir mesele kalmıyor demektir. Bedenimizde milyarlarca hücrenin olduğunu biliyoruz. Virus ve bakterilerden muazzam bir sürü bedenimizde kaynaşır dururlar.

Bu milyonlarca hücre ve mikro-organizma birbirleriyle, başka virüs ve bakterilerle mecburen haberleşip durmaktadırlar. En azından belirli olaylarda, gelişmiş canlı varlıklar arasında tezahür eden telepatik ve psikokinetik ilişkilerin karakterlerini bu mesajlar neden bildirmesin?

Kazmatşev ile Mihailova'nın tezi bu yönde önemli bir adımdır.

- (1) **Protoplazma : Bütün Canlı organizmaların bileşimini meydana getiren canlı maddeye denir. Son derece karmaşık bir maddedir. Sıvı, yarı-katı veya peltensi olabilir. Protoplazma kısım kısım çevresinde bir zar meydana getirerek organizmayı hücrelere ayırırlar.**

RUH ve MADDE Yayınları

Mucizeler: Paramahansa Yogananda	250.— TL.
Thomas'ın İncili: İsa'nın Gerçek Sözleri	200.— TL.
Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği: F. W. Doucet	150.— TL.
Parapsikoloji Dersleri: Paul Krafchik	150.— TL.
Lânetli Kitaplar: J. Bergier	150.— TL.
Gizli Parapsikoloji Savaşı: J. Bergier	150.— TL.
İpnozun Gerçek Yüzü: E. Arıkdal	150.— TL.
Zamanın Gizli Sahipleri : J. Bergier	150.— TL.
Evrende Zeki Hayat: S. Gerçeksever	200.— TL.
Yüce Aklın Erdemi (Taoizm) Lao - Tzu	100.— TL.
Başka Bir Evrene Geçiş: J. Bergier	150.— TL.
Büyük Kurtuluş: D. Suzukl	150.— TL.
Mukadderat ve İcabat (Özet) B. Ruhselman	150.— TL.
Ruh ve Kâinat (Özet): Dr. Bedri Ruhselman	200.— TL.
Ruhlar Arasında: Dr. Bedri Ruhselman	200.— TL.
Sovyet Rusya Ruhunu Arıyor: Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Olağanüstü Parapsişik Olaylar: Ostrander - Schroeder	200.— TL.
Zen Budizm Yolu: Prof. E. Herrigel	150.— TL.
Hindulizm: Swami Nikhilananda	150.— TL.
Sankhya-Yoga Mistik Teneffüs ve Meditasyon Teknikleri	200.— TL.
30 Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme: Dr. L. Rampa	150.— TL.
Dünyanın Evrensel Sahipleri (Hermit): Dr. L. Rampa	150.— TL.
Allah: (Özet) Dr. Bedri Ruhselman	100.— TL.
Ruhsal Kişiliği Geliştirme ve Hind'de İpnotizma	100.— TL.
Radyestezi: Mehmet Sancar	150.— TL.
Zihinsel Telkin ve Ruhsal Tedavi (H. Durville, H. E.	150.— TL.
Ruh ve Madde Dergisi (Beheri)	80.— TL.
Ruh ve Madde Ciltleri (17-18-19-20-21-22.) Cilt Beheri	750.— TL.
PLANET Dergisi Beheri 50TL. Yıllık Abone :	300.— TL.
PLANET Uzak Serisi Kartpostalları, beheri	10.— TL.
PLANET Ciltleri	500.— TL.

Lütfen Ödemeli İsteyiniz

P. K. 1157 — İSTANBUL

Ruh ve Madde Yayınları

Not: Ödemeli isterken adresinizi büyük harfle ve okunaklı yazınız.

Rüyalar Ülkesinde Bir Gezinti

● Sevinç BÜYÜKBEŞ

(Gaziantep Meslek Yüksek Okulu
Öğretmeni)

BİLİM dünyasında, uyku zamanından önce alınarak eğlendirici rüya görülmesini sağlayabilecek kimyasal maddelerin araştırılmasına başlanmıştır. Belki de gelecekte rüyalar arasında seçim yapmamızı olanak tanıyacak ilaçları satın alabileceğiz. Okuyucularımızın «Ne halval gücü!» dediğini işitiyor gibimiz. Yine de Jules Verne'in «Havadan ağır ve uçan makineler» tasarısına zamanında fazla önem verilmediğini hatırlatalım. Bu vazımda denetim altına alınmak istenen rüyaları kapsayan bazı ilginç açıklamalara yer vermek istiyorum.

Bilim adamlarının ulaştıkları gerçeklere göre hiç rüya görmediklerinden emin olan kimselerin vandıkları ortava çıkmıştır. Bu kimseler rüya görmekte fakat hatırlayamamaktadırlar. Çok rüya gören bazı insanların ise uyuma zamanını özlemle bekledikleri anlaşılmıştır.

Western Reverse Üniversitesi, 400 genc kız ve erkeğin rüyalarını incelemiştir: sonunda kızların kendi çevreleri ile, erkeklerin ise yabancılarla çatışan rüyalar gördüğünü ortaya çıkarmıştır. Bundan başka er-

keklerin rüyalarındaki düşmanlar genellikle erkeklerdir, fakat kızların dostları her iki cinsten olabilmektedir. Psikiyatrist ve psikanalist Dr. Bernerd pacella yıllarca birçok hastasının rüyalarını incelemiş ve kâbusların hiç bir zaman derin uykuda görülmediği insanda bir kişi renkli rüyaların tadına varabilmektedir; ayrıca renksiz rüya görenler, bazen renklisini de izleyebilmektedirler. Erkeklerden renkli rüya gördüklerini bildirenlere pek rastlanmamıştır.

AMERİKAN Doktorlar Birliğinden Charles Ritter, eğer bir kişi kör olmadan önce gördüklerini hatırlayabiliyorsa, rüya yaşantısına devam ettiğini bildirmiştir. Fakat doğuştan kör insanların rüyalarında şekiller belirmemekte; yalnız duyma, dokunma, hareket gibi hisler yer almaktadır.

Son zamanlarda Şikago Üniversitesinde Dr. Nathaniel Kleitman ve arkadaşları tarafından geliştirilen bir araç yoluyla kesin olarak rüya görülüp görülmediği belirlenmektedir. Bilim adamları, arka arkaya birkaç gece üzerinde

araştırma yaptıkları kimselerin başlarına elektrotlar takarak uyku sırasında beyin dalgaları ile göz hareketlerini ölçmüşlerdir. Elektroansefalograf, uyuyan kişinin rüya gördüğünü belirtince, süjeler uyanırılarak rüyaları banda kaydedilmiş ve sonuçlar elektrikle kayıtlarla karşılaştırılmıştır. Böylece göz hareketlerinin rüya görme zamanını, süresini belirttiği anlaşılmıştır. Uyuyan bir insanın gözlerine dik katle uzun zaman bakar ve göz kapakları altında gözlerin oynadığını görürseniz, o kişinin rüyalar ülkesinde gezintiye çıktığına; önüne serilen olayları izlediğine emin olabilirsiniz.

DIŞTAN gelen ışık, gürültü veya rahatsız edici unsurların rüyayı oluşturucu etkisini incelemek için araştırmacılar süjeler uyurken müzik çaldılar, gözlerine ışık tuttular, üzerlerine soğuk su serptiler Böylece dıştan gelen ses ve etkilerin rüya oluşturamayacağı anlaşılmış oldu. Eğer bir kişi rüya görmekte iken yukarıda anlatılan işlemler kendisine uygulanırsa rüyanın akışı değişiyordu. Örnek olarak, yüze serpilmiş soğuk suyun güneşli bir rüyayı yağmurlar ve sellerle değiştirme etkisinden kaçınılamıyordu.

Duyguların rüya üzerine etkisini incelemek için yapılan deney bilim dünyasında ilgi ile karşılanmıştır :

Üç ayrı kişinin beş değişik deneyde 24 saat su içmemeleri sağlandıktan sonra kaydedilen 15 rüyanın içinde kendilerinin su içmeleriyle ilgili rüya gören süje çıkmamıştır.

BAŞKA bir araştırma grubu da rüyaların düşünce ve hayal tipi olarak ikiye ayrıldığını belirlemiştir. Hayal rüya gören uyanınca bunun rüya olduğunu anlar. Düşünce cinsinde ise kişi çoğu kez bunların rüya sayılamayacağını ve hatıra bi-

çiminde hafızada yer bulmuş olacağını sanabilir.

Birçok psikanalistler, rüyaların hastalardaki gizli arzuları belirttiğini kabul etmektedir. Ancak anlatılan rüyalar her zaman doğrudur denemez veya rüyaların unutulup karıştırılması, kişinin bilerek yahut bilmeyerek anlatmak istememesi, anısı kendisine acı veren rüya kısmını atlaması olasılığı fazladır. Psikanalistler çoğu kez rüya olmadığına inanılan düşünce tipini incelemezler. Psikanalizin amaçlarından birinin de, çocukluğun ilk yıllarını kaplayan amnezi (unutma) örtüsünü kaldırarak bunalımları önlemek olduğu ve «Rüya, bir isteğin gerçekleşmesidir.» diye tanımlandığı için akıl hastalarında rüya görme devrinin düzenindeki değişimler incelenmektedir. Eğer fizyolojik aksaklıklarla zihinsel bozuklukların ortaya çıktığı anlaşılabilirse; akıl hastalıklarının iyileştirilmesi yolunda büyük bir adım atılmış olacaktır.

RÜYALAR üzerinde yapılan araştırmaların psikiyatriye yardımı şöyle sağlanmaktadır :

Hasta, rüva kaydeden laboratuvarlardan birine gönderilmekte; gece güzel bir odada normal davranışa engel olmayan elektrotlar başına takılı durumda uyurken ansefalogramı ve göz hareketleri bir teknisyen tarafından denetlenmekte; araç rüva görüldüğünü bildirince hasta uyanırılarak rüvası anlatılmak üzere başucundaki banda kaydedilmekte; vedinci günün sonunda bulgular psikiyatriste teslim olunarak tedavive başlanmaktadır.

3000 yıl önce Mısırlılar'ın ilk rüva kitabını yazmalarına karşın, M.S. birinci yüzyılda Romalı Artemidorus tarihte ilk defa rüvanın kişilikle ilgisini belirten ve görülen

(Devamı 40. Sayfada)

Herşey İnsanca Yaşamak İçin

● Feridun TEPEKÖY

Her zaman ve her toplum için ruhsal bir yüceliş söz konusu olacaktır. Ruhsal yücelişin ise, sadece kitaplardan veya sözlü olarak aktarılacak bilgilerle sağlanamayacağını biliyoruz. Ruhsal yücelişin okulu, toplumsal ortam içindeki kişisel yaşamımızdır. İnsana insanlığının ne olduğunu öğretecek bilgilerin edinilmesi, ancak yaşam olayları içinde yörgülük ve ıstıraplar içinde yavaş yavaş uyanan şuurla kazanılacak ruhsal aydınlanmalarla sağlanabilir. Tabii bu arada elimizden tutacak olanlara da gereksinmemiz olacaktır, kuşkusuz.

Her devrin insanını yalnız bırakmayan dinsel ve ruhsal tebliğ ve uyarıların bu konuda önemli bir yeri olduğunu görmekteyiz. İnsana insanlığını tanıtmaya çalışan, nasıl bir tutum içinde olması gerekeceğini bildiren, hangi prensiplere göre hareket edeceğini anlatan ve hangi hedefe ulaşmasının zorunlu olduğunu göstermeye çalışan ruhsal bir eğitimle karşı karşıyadır, insanlar.

Sonrası artık onun çabasına ve anlayışına kalmaktadır. Başarısı, yaşam tatbikatı içinde gerçekleşecektir. Zorlama yerine sadece duurma ile vetinilmektedir.

Ruhsal evrim yasaları olarak

bir çatı altında toplayabileceğimiz prensipleri, insana insanca yaşama-yı öğreten ve öğütleyen yol işaretleri olarak niteleyebiliriz. Ayrıca, vicdanın en üstün prensipleri olarak da düşünebiliriz bu prensipleri. İnsanların en ileri vicdan tatbikatı uygulayacakları bu temel prensiplerin, dünya için insanlık için uygulanması gereken son vicdan safhasının özelliklerini belirlediğini söyleyebiliriz.

İnsanca yaşamın ilk adımları arasında nefisle mücadele başta gelmektedir. Bütün bu öğreti sisteminde, ruhsal eğitimin, kolavca gerçekleştirecek bir iş olduğunu sanmak büyük vanlıdır. Birbirini kovalayan yaşamlar bovu ıstıraplarla yörgülük yörgülük, vavas vavas pismektedir. İnsan Hamlırın giderilmesi, bir iki prensibi öğrenmekle hemen-cik gerçekleştirebilir. Sadece istemek de yeterli olamıyor. Cehit göstermek, azmetmek ve savasmak gerekivir. İşte bunun için değil midir ki, yaşamın bizler için önemi ve değeri reddedilemez. Mevlâna tekamül şöyle özetlevivermiş: Hamdım, pişdim, vandım.

Dinsel ibadetlerin, oruç ve perhizlerin ve şariat tatbikatının da başlıca gayesi insana güç kazandırmaktan ibarettir. Tanrının bizlerin ibadetimize ve tutacağımız oruca ihtiyacı mı vardır? Böyle bir düşünce yersiz ve tutarsızdır. Asıl gaye olsa olsa insanın ruhsal eğitimi ve yücelişi için ona bazı ruhsal güçlerin kazandırılmasında yararlı olacak uygulamalar yaptırmaktır. İnsan ne vararsa kendine varmış olur. Ruhsal yücelişini sağlayıcı vönde cehit gösterip tatbikata yönelmiş bir kişi, Tanrının rızasını kazanacaktır denecekse, bunu söyle anlamalıyız. Bir okul düşünelim Öğrenci derslere çalışır ve iyi notlar alırsa burada sadece kendi çabasının

ürününü elde etmiştir. Öğretmene gelince o, sadece öğrettikleriyle ona yardımcı olmuştur, hepsi bu kadar. Öğrencilerinin başarılarından sadece memnun olur. Öğretmenin bundan başka bir kazancı yoktur. Onun istediği ve beklediği öğrencilerinin çalışmaları ve derslerini iyi öğrenmelerinden ibarettir. Kendisi bunu bir görev olarak yerine getirir, hiç bir karşılık beklemeden. Tanrı da kendisi için hiç bir şey istememektedir insanlardan. Her şey, insana insanlığını tanıtmak içindir.

Bu konuda ilginç bir misal verelim. Bilindiği üzere yemin etmek yani Tanrının adına söz vermek, aslında uygun görülmemektedir dinsel öğretilerde. Buna rağmen yemin edip te tutamayanlar için bir kefaret müessesesi oluşturulmuştur. Ama dikkat edecek olursak burada Tanrı kendisi için hiç bir şey istemez insanlardan. Sadece yemini tutamayan kişinin yoksul insanlara belli bir yardımda bulunması istenir, yemin kefareti olarak. Görüyoruz ki, burada da karşımıza gene insan ve insanlığa hizmet çıkmaktadır. Muhammed peygamber bir uyarısında şöyle der : «Sizin en havırlınız, insanlara en çok yararlı olanınızdır» Kuşkusuz insanın en değerlisi, vicdanına uyan ve insanlara en çok yardım edendir.

Yeri gelmişken İsa peygamberin de ilginç bir açıklamasına değinelim. Vazırlarından birinde aç iken doyurulduğunu, susamışken içecek verildiğini, yabancı iken içeri alındığını, çıplak iken giydirildiğini, hasta iken arandığını ve nihayet zindanda iken ziyaret edildiğini söyler. Dinleyiciler de cevap verip bunların hiç birini yaptıklarını hatırlamadıklarını bildirirler. Bunun üzerine şu açıklama yapılır : « Madem ki bu kardeşlerimden şu en küçüklerinden birine yaptınız, bana

yapmış oldunuz.» (Matta 25 - 40)

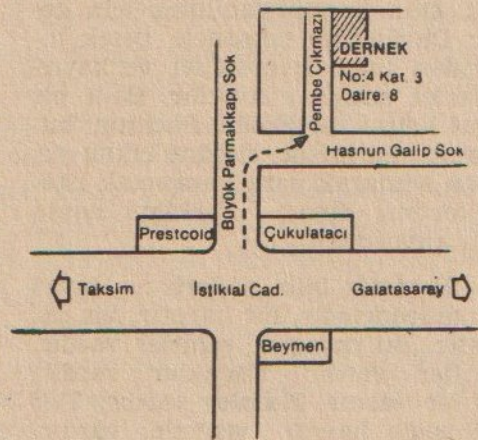
Görülüyor ki, önemli olan, kişinin insanlara yönelmesi, onları sevebilmesi, ve kader birliği edip onların mutluluğunu kendi mutluluğu olarak görebilmesidir. Bu yolda ilerlemek için güçlenebilmek gerekmektedir. İşte bütün mesele budur. Erişilmesi istenen hedef budur. Bütün öğretiler bunun içindir.

Tanrı rızasını, insana insanlığını bilmesi yolunda göstereceği cehitle gerçekleşen, dolayısıyla insana ruhsal bir yüceliş sağlayan bir kavram olarak nitlendirebiliriz.

Kuşkusuz neler önerilmişse, insanların ruhsal yücelişi, insanlıklarını tanımaları, vicdanlarına uyabilmeleri ve nefislerine egemen olabilmeleri için önerilmiştir. Yani her şey insanlar içindir.

Yunus Emre'nin yüceliğini, insanları seymenin Tanrıyı sevmekle eş anlama geldiğini anlaması ve anlatmaya çalışmasına bağlıyabiliriz.

Yeni Adresimiz

Hayat Kahramanı

● Erol ERDOĞMUŞ

Merhaba... Emine Koyuncuoğlu. Saygılar sana. Emine Koyuncuoğlu 22 yaşındayken iki bacağı birden kesilen bir hayat gazi'si. Bakacak kimsesi olmadığı için, yaşamını 20 yıldan beri Darülaceze'de sürdürüyor. «Ayaklarım yok ama» diyor, «Allaha şükür ellerim çalışıyor. Çalışacak gücüm kuvvetim oldukça, kimseden karşılıksız bir kuruş alamam, günahtır».

Darülaceze yöneticilerinin gözbebeği, herkesin «Emine Bacı'sına saygı duymayan, onu sevmeyen, manen yardımcı olmayan kimse yok. Ama iş maddiyata gelince, elinin tersiyle itiyor her teklifi Emine Koyuncuoğlu. İş yapmadan para almıyor, iğne iplikle hayatını kazanıyor. Hünerli ellerinin müşterisi çok. Ona iş yaptırabilmek için gerek Darülaceze personeli, gerek dışarıdan gelen ziyaretçiler ve hayırseverler sıraya giriyorlar. Belli bir fiyat listesi var Emine Bacı'nın, bunun altına iniyor üstüne çıkmıyor. «Ben acınarak para kazanmak istemiyorum» diyor; «hakkım neyse onu alıyorum.»

Hebiz bilir söyleriz : Hayat bir mücadeledir, bir harptir, bir savaştır. Bu savaşta şehitler vardır. Gaziler vardır. Kaçaklar vardır. Esirler vardır. Hainler vardır. Tek kelimeyle hayatı yenenler vardır, hayata yenilenler vardır. Hayatın zorluklarından bucak bucak kaçan-

lar vardır. Asalaktırlar, hayat kaçaklarıdır onlar. Bir de, içinde bulunduğu şartları değiştirip geliştirmeye çalışmayanlar, sadece bu şartlara göğüs germeğe çalışanlardır. Hayat esirleridir onlar. Hayat hainleri, mücadele azmimizi kırmağa ve bizi istismara çalışanlardır. Hayat bizden hem kendisine ve hem de kaçaklarına, esirlerine, hainlerine karşı mücadele etmemizi bekler.

Hayata karşı dosdoğru dürüst mücadele veren biri, hayatını mı kaybetti? Hayat şehididir o. Emine Koyuncuoğlu gibilerse; hayat gazisidir, hayat kahramanıdır. Hayat şehitleri, hayat gazileri de; vatan savunmasında şehit ve gazi olanlar kadar muhteremdir, saygındır, onlar kadar yiğittir, kahramandır.

Toplumlar hayat kahramanlarının sayısıyla doğru orantılı olarak saygınlashırlar. Toplumlar, hayat kahramanlarının kadrini kıymetini bildikleri nisbette sağlıklıdırlar, sağlandırlar, varlıklarını sürdürebilirler.

Basın hayat kahramanlarını toplumun sinesinde bulmalı çıkarmalı, onları topluma tanıtıcı, saydırıcı, sevdirci yazılara geniş yer vermelidir. Hayat kahramanlarını topluma tanıtıcı radyo televizyon röportajları yayınlanmalıdır.

Toplumlar hayat kahramanla-kahramanlarının çeşitli kuruluşlarca onurlarına toplantılar düzenlenmeli, takdirnameler verilmeli, plakketlerle ödüllendirilerek özellikle gençliğe tanıtılmaları sağlanmalıdır. Sözgelışı, Darülaceze Müessesesi Sayın Emine Koyuncuoğlu'na takdirname vermiş ve onu halkımıza tanıtmış mıdır? Kuşkusuz Emine Koyuncuoğlu'nun merasime ve takdirnameye ihtiyacı yoktur. Eriştiği huzur, merasimden de takdirnameden de değerlidir. Ne var ki, toplumun onu bir merasimle tanımaya,

onu örnek almaya ihtiyacı olduğu kuşkusuzdur.

İş bununla bitmez. Hepimiz kendi hayatımızı gözden geçirmeliyiz: Çevremizde hayat kahramanı var mıdır? Neler yapmaktadırlar? Aynı şartlar içinde olsaydık, biz de onların yaptıklarını yapabilir miydik? Yapamazsak niçin? Hayat kahramanı olmamızı engelleyen zayıf taraflarımız nelerdir? Onları nasıl kuvvetlendirebiliriz?

Bu soruları samimiyetle kendimize sormalı, en doğru cevapları bulmalıyız. Eksiklerimiz varsa, tamamlamaya çalışmalıyız. Emine Koyuncuoğlu'nun bize verdiği ders budur. Var mısınız? Allahaismarladık...

—oOo—

Dernek Kitaplığından Yararlanma

HER SALI
14.00 — 17.00 ARASI
DERNEĞİMİZDE
KİTAP OKUMA
SAATİDİR.
YARARLANABİLİRSİNİZ.

Bilimadamları Tanınmayan Hayvanların Etüdüne Hazırlanıyorlar

Bâzı biyologlar ve tarih öncesi hayvanlar üzerinde uzman kişiler bir araya gelerek 'göl canavarları', 'kar adam', 'büyük taban' olarak şimdiye kadar literatüre geçmiş olan konuları etüdetmek üzere 'Uluslararası Kriptozooloji Derneği'ni kurmuş bulunuyorlar. Geçtiğimiz Ocak ayı içinde Smithsonian Enstitüsü'nde toplanan grup kendisine başkan olarak ünlü kriptozoolog Bernard Heuvelman'ı seçmiştir. Kongo'dan, eski dinazorlara benzer bir hayvan üzerinde yaptığı bir araştırmadan yeni dönmüş bulunan Roy Macikal da başkan vekili olarak seçilmiştir. Derneğin sekreterlik, mâliye ve yayın işlerine bakmak üzere J. Richard Greenwell görevlendirilmiştir. Dünyanın değişik ülkelerinden konuyla ilgilenen bir grup araştırmacı da danışman listesinde yer almış bulunmaktadır. Derneğin birinci projesini Loch Ness canavarıyla ilgili su altı bant kayıtlarının değerlendirilmesi oluşturmaktadır. Konuyla ilgilenenler ayrıntılı bilgi için adı geçen derneğin (Box 43070, Tucson, Ariz. 85733, USA) adresine yazabilirler.)

İsviçre Televizyonundan verilen bir habere göre, dünyaca tanınmış ünlü ruhsal cerrah Tony Agpaoa 23 Ocak 1982'de açıklanamayan nedenlerle ölmüştür.

2 Haziran 1939'da doğmuş olan T. Agpaoa Filipinli ruhsal cerrahların en ünlülerindendi. Şifacı medyom çıplak elle ameliyatlar yapar, parmaklarını makas ya da bıçak gibi kullanarak deriyi açar, karın boşluğundaki işe yaramayan, bozulmuş dokuları (tümörleri) çıkarır, tekrar elini ameliyat yerinin üzerine sürmek suretiyle açtığı yeri, hiç iz bırakmaksızın kapardı.

Bir kısmını bazı Parapsikologların da oluşturduğu bazı eleştirilenler Tony'nin, karın boşluğundan çıkardığı tümör ve da organ parçalarının havvan organları olduğunu iddia etmelerine rağmen, bu iddiaların asılsız olduğu birçok kez doğrulanmıştır.

Ölümünden üç yıl önce rahatsızlandığı zaman T. Agpaoa'ya klasik tıp tedâvisi uygulanmıştır. Kendisiyle ilgili olarak sürdürülmüş olan kuskulu tartışmalara karşın herkesin özleri önünde (özellikle tıp tarafından ivileştirilemeyen) binlerce insanı

Tony Agpaoa Öldü

sağlığına kavuşturmuş, sayısız denecek kadar çok başarılı ruhsal ameliyat gerçekleştirmiştir.

—oOo—
**ELIZABETH'in
VAADI**

William Drake

Karım Elizabeth rahatsızlanarak 8 Mayıs 1978'de ölmüştü. Kendisinin ruhsal şifacılıkla ilgili yetenekleri de gelişmiş durumdaydı. Hattâ iyileştirdiği hastalarından biriyle ilgili bir olay FATE dergisinin Nisan 1967 sayısında yayınlanmıştı. Sağlığında dâimâ bana, eğer benden önce ölürse, kendisinin öte

âlemden dönüp geleceğini ve ölümden sonra da yaşamakta olduğunu bana kanıtlayacağını vaatmişti.

Ölümünden üç gün sonraki gece sabaha karşı 2.00'de âniden uyandığım zaman Elizabeth'i yatağımın ayak ucunda dikilir buldum. Ölümünden önce hastanede giydiği gecelik içindeydi. Hemen bir iki metre ileride âdetâ havada asılı gibi duruyordu. Ayrıca bir camekânın arkasındaymış gibi bir his de veriyordu insana. Her zaman görmeye alışık olduğum maddesel bir görünüşten çok donuk flü bir görünüşe sâhipti.

Onun düşünceleri çok geçmeden âdetâ zihnimde teker teker doğmaya başladı. Bunun algılanması için hemen hemen hiç bir gayret sarfetmiyordum. Düşünsel olarak söylemek istediklerine bakılırsa, kızı Lynda'nın mücevher kulusundan birşey almasını istiyordu. Sol kolunu kaldırarak boynunun etrafında dolastırdı. Aynı zamanda da parmaklarıyla bir gerdanlık işaret etmekte istiyordu. Bununla ilgileneneğimi ifade ettim. Bu şekilde kendisiyle düşünce alış-verişi tarzında kısa ve net olarak görüştük. Kendisi-

Spirit Aktüalite

nin yaşamaya devam ettiğinden emin olmanı istiyor ve ısrarla bunu belirtmeye çalışıyordu.

Başımından geçen bu olayı ertesi sabah kahvaltıda üvey kızım Lynda'ya anlattım. Bunun üzerine Lynda da bana o zamana kadar hiç haberim olmadığı birşey anlattı. Kendisi, meğer uzunca bir süreden beri tıpkı Elizabeth'in bir gece önce bana tanımlamaya çalıştığı gibi bir kolye arar durmuş. Hemen kalkıp Elizabeth'in mücevher kutusunu bulduk. İçindeki kolve tıpkı Lynda'nın günlerden beri çarşı-pazar dolaşıp ta bulamadığı türdendi. Lynda kolyeyi boynuna taktığı zaman tıpkı Elizabeth'in tanımlamaya çalıştığı gibi durmuştu.

Yıllardan beri ölümünden sonra hayatın kanıtını boşuna arayıp durmuştur. Bu olay bana sâdece eşine az rastlanır bir olay olmaktan öte, rahatlatıcı bir kanıt olmuştu. Tüm sınırların ötesinde sevgi gücünün iletişimini de bizzat yaşayarak anlamış oldum. (FATE'den)

—oOo—

Saat Durmmuştu

(Jacqueline Roberts)

«Haydi kızım, gel şu senin doğum günü hediyeni alalım artık.» demişti annem Emma Zepnikowski 1973 yılının Mart ayının bir gününde. O gün taa Hampton, VA.'dan beni ziyarete gelmişti. O zamanlar kendisine kanser teşhisi konmuştu ama doğrusu, bir yıl içinde onu kaybedeceğimi aklımın ucundan bile geçirmiyordum.»

«Bir çalar saatin hoşuna gideceğini düşünüyorum. Ne dersin? Daha değişik birşeyler istermiydin?»

«Çalarken içinden kuş çıkan cinsten olsa, olur mu?» O gün bana tam istediğim cinsten bir duvar saati almıştı. Artık saat başlarında ve yarım saatlerde çaldıkça evce kahkahadan kırılıyorduk. Satıcı, alırken, yerine çok muntazam bir şekilde dengelenerek asılması gerektiği hususunda iyice tembih etmişti. Biz de öyle yaptık.

Aradan bir yıl geçti. 1974 Ocak'da annemin ağır hasta olduğuna dair haber aldık. Bundan bir kaç gün sonra (23 Ocak 1974'de) bir çarşamba günü vefât etmişti. Çarşambayı müteakip Pazar günü yapılan cenâze merasiminden eve dönerken kendimi çok yalnız hissetmişim. Duvardaki guguk saate her bakışta annem geliyordu aklıma.

Ertesi gün Salıydı. Saatin ilk olarak durduğunu farkettim. Halbuki o sabah iyice kurduğumu çok iyi hatırlıyordum. Sabaha karşı 3.35'i gösteriyordu. Sonradan hatırladım ki bu, annemin hayata gözlerini yumduğu dakikaydı. Belki çalışır diye saatin pandülünü elimle hareket ettirdim. Birkaç gidip-gelmeden sonra hareketsiz kaldı. Ondan sonraki günlerde iki kez daha pandülü salladım ama nâfile, 3.35'den bir dakika kıpırdamıyordu. O zaman anladım ki, bu bana annemin öte âlemden bir işaretiydi: Kendisi yaşamaya devam ediyordu ve bunu bana bildirmek için çok akıllıca bir araç seçmişti. Bunu iyice anladıktan sonra, yüksek sesle: «Tamam anne, bana söylemek istediğini anla-

(Devamı 39. Sayfada)

Ruhtarla İrtibat Sık Sık Yaşanan Bir Olay mı?

● Julian BURTON'dan — Ece EROĞLU Çevirdi ●

«NEDEN O KADAR ÇOK HAYALET HİKAYELERİ İŞİTİRİZ?
NEDEN OLAYLARI YAŞIYANLAR HAYALETLERİ GERÇEK
KİŞİLERE BENZETİRLER?»

Annem Esther Burton 67 yaşında 1973'ün Nisanında öldü. Ölümü geçirdiği beyin şokundan 22 gün sonra ve bu süre boyunca şuursuz yaşadı. Onunla her zaman aramda kuvvetli bir bağ hissetmişim ama Eylülde kadar aile fertlerinin çoğu teselli bulup günlük işlerine döndüler.

O Eylül ayında bir gece karım ve ben akrabalarımızla eğleniyorduk. Arkamda sağ tarafımda karımın ayak sesi sandığım sesi işittiğimde mutfakta ananas kesiyordum. Bir kase için yerini sormak için döndüm ama onun sola geçtiğini ve benim görüş alanımın dışına çıktığını farkettilim. Sorumu tekrarlamak için o yöne döndüm ve annemi orada ayakta dururken gördüm.

Tam anlamıyla görüvordum onu, oldukça güzel ve öldüğü zamandan aşağı yukarı 10 yaş daha genc görünüyordu. Daha önce görmediğim flosla karışık açık mavi seffaf bir elbise giymişti. «Anne» diye bağırdım. Gülümsedi. Sonra eriyip gitti. Gözden kaybolmadı, eridi. Derin bir nefes aldım. Sanki ağır bir yük üzerimden kalkmış gibiydi, o zamana kadar böyle bir ağırlık hissetmemiştim.

Ertesi sabah kızkardeşim Jhe-

an'ı çağırdım ve olup biteni anlattım. Üzüldü, annesi neden ona görünmedi diye hıçkırmaya başladı. Ben de üzüldüm ve ona anlattıklarımın inanıp inanmadığını sordum. Doğru olduğunu bildiğini söyledi. Niçin bu kadar emindi? Şoktan iki hafta önce birlikte alışverişe gittiklerini ve annemin tarif ettiğim açık mavi elbiseyi üzerine denediğini anlattı. Hernekadar annem onun içinde çekici göründüyse ve onu çok almak istediye de bir elbiseye 200 dolar ödemek onu durdurdu.

Bu yaşantı beni büyük ölçüde etkiledi ve hayatımda esaslı bir değişiklik yapmak için cesaretlendirdi. Bu «ziyaretten sonra 42 yaşında, akla gelen her türlü güçlüğü rağmen tam gün okula dönmeye bu arada bazı yan işler almaya ve kendimi tamamiyle değişik bir işe hazırlamaya başladım. Lisansımı ve master ünvanını aldıktan ve iki yıl pratik yaptıktan sonra Los Angeles'deki İnternasyonal Üniversiteye (İnternational College) psikoloji doktorası yapmak için başvurduğum. Annemin görüntüsü bana bilimsel araştırma yapma fikrini de vermişti. Belkide birçok kişi benimkine benzer yaşantılar geçirmişti.

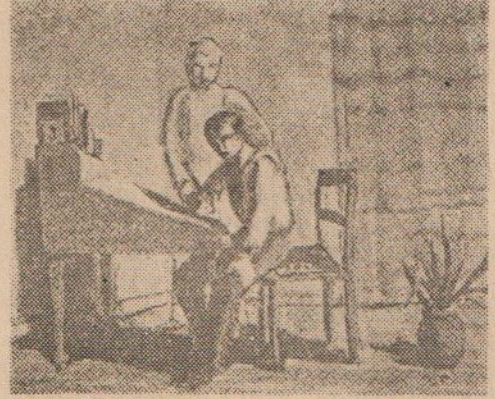
Bu yaşantıların ne kadar sık

olduğunu araştırmaya karar verdim. Bunun için ilişki kurduğum kişilere ölen akrabalarından herhangi birinden gelen bir «Ziyaret»le karşılaşp karşılaşmadıklarını, eğer olduysa onunla akrabalık derecesi, temasın nasıl olduğu, ona olan tepkisi bu yaşantının tekrar edip etmediği, vs. gibi bir takım soruları içeren birer anket yolladım. 1500 tane göndermişim 206 kullanılabilir cevap aldım. Kişilerimi Los Angeles civarında fizikal araştırma gruplarından sınıflarından ve toplantılarından seçmişim. İlk gönderdiğim anketler genellikle beraberlerinde iki notla birlikte geliyorlardı. Önce Birçokları kendilerine inanan birine hikayelerini anlatma şansı verdiğim için bana teşekkür ediyordu. İkinci olarak da ölen akrabaların her şeyin «iyi» olduğu bilgisini onlara aktarmak için kendileriyle temasa geçtiklerine inandıklarını söylüyorlardı.

Araştırmalarda bulduklarına gelmeden önce bana aktarılan tipik yaşantılardan bazılarını anlatayım.

Araştırmalarımın sonlarına doğru 30 yaşlarında bir kadın olan ev hizmetçim Lita Camales ev temizlerken ben de çalışıyordum. Yanıma geldi ve iki hikaye anlattı bunlardan biri benim evimde olduğu sıralarda geçmişti, diğeri birkaç yıl önce El Salvador'da geçen annesiyle ilgili bir olaydı.

Bir gün odamı temizlerken Lita bir ıslık sesi işitmişti. Dışardaki bir işçinin bunu yaptığını düşünerek çalışmasına devam etti. Tekrar ıslık çaldı. Başını kaldırdığında bir kadın sesinin onu ismiyle çağırdığını duydu. Öbür odalara baktı ama kimseyi bulamadı. Evine gidip El Salvadordan en iyi arkadaşının öldüğünü haber veren mektubu bulana kadar bu olayın üzerinde fazla düşünmedi. Arkadaşının annesi Lita'nın armağanı olan bir çift ye-

ni ayakkabının ölümünden üç saat önce ulaştığını yazıyordu.

Bu haber Lita'nın anılarını canlandırdı. ıslık sesi arkadaşıyla arasında kızken kullandıkları bir işaretti. Bu hikaye araştırmam arasında duyduğum ve okuduğum çoğu hikayedeki tipik açıklığı ve sadeliği taşıyordu.

Birkaç yıl önceki annesinin tecrübesi de ölüm sonrası temasa ait açık bir örnekti. Annesi yatak odasında yalnızdı birden yakın bir arkadaşı yatağın üzerinde belirdi. Arkadaşı «korkma» dedi. Biliyorum kalbin zavıf. Sadece allahaismarladık demeye geldim. Sonra yükseldi ve tavandan kayboldu. Lita'nın annesi arkadaşının evine gittiğinde kadının ölmüş olduğunu öğrendi. Ama ölmeyen önce ailesine iyi bir yere gittiğini ve herşeyin yolunda olduğunu ve önce hizmetçimin annesini ziyaret edeceğini söylemişti. Sonra ölmüştü.

Bu iki hikaye benim için özellikle önemlidir. Çünkü araştırırsak bu çeşit yaşantıların ne kadar sık olduğunu ortaya koyar. Bu beni kimbilir kaç tane benzer olayın bizlerce bilinmediğini düşündürüyor. Hizmetçim ve annesi biraz garip de olsa bu olayları normal ve hayatlarının bir parçası olarak kabul ettiler. Lita bana güvenip anlaşmasay-

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

dı bunları hiçbir zaman kaydedemeyecektim. Benim ona gülmeyeceğimi ve hikayelerini hafife almayaçağımı, hayatının bu yönünü bana açıklayabileceğini biliyordu.

İnsanların bu sebepten böyle temas olaylarının nadir olduğunu düşündüklerine inanıyorum. Bizler bu olayları birer sır olarak saklamaya veya onları inkar etmeye toplumsal şartlandırılmışız.

Şüphesiz birçok kişi hayaletlerin varlığını inkar eder, bunların hulusinasyon, akıl hastalığı yada korku reaksiyonlarının eseri olduğunu söyler. Bu düşünceler 20. yüzyıl teknolojisiyle ve de ve doğaüstü hertürlü inanışı küçümseyen toplumumuzu saran materyalist görüşler beyni yıkanmış insanların karakteristik özelliğidir. Bununla birlikte yaşantılarının ne kadar sık ve de yaygın olduğunu ortaya koyar. Örneğin son zamanlarda National institute of Mental Healthin çabalarıyla gerçekleşen ve Journal for the Scientific Study of Religion adlı kitapla açıklanan ölüm sonrası temaslara ait bir araştırma yapıldı. Los Angeles çevresinde oturan 434 kişinin yüzde 44'ü ölmüş bir akraba tarafından ziyaret edildiklerine inandıklarını belirttiler.

Bu tecrübeler normalse neden çok fazla işitmeyiz? Neden bunlar toplumda herkes tarafından kabul edilen bir olay değil?

Bu olayların açıklanmadan kalmasının bir nedeni bir çok kişinin kaçık olarak etiketlenmekten yada kendilerini deliliğe götürecek bir hayat gördüklerini düşünmeleridir. Bir diğer problem bu çeşit karşılaşmalar danışmanlara ya da diğer akıl sağlığı uzmanlarına götürüldüğünde genellikle bunların yetersiz açıklamalarla savuşturulmasıdır.

Bir psikolog müşterisine bu

ölüm sonrası temasın bir iç çatışmayı bastırmaya yönelik psikolojik bir olay olduğunu söyleyebilir. Hayaletin görünmesi yakın bir akrabanın ölümü karşısında zihine huzur sağlayan bir olay olabilir. Böyle bir tecrübe ölümü kabullenmek için pozitif bir bakış açısı sağlar.

Hernekadar akli başında bir toplumda bir yakının ölümü karşısında derin üzüntü duyanlara yardım edecek bir takım yöntemler vardır ,ama korkunun «hayalet görmek» gibi tecrübelerle uğraşmayı kabul etmeyen ön yargılı bir düşünce hakimdir. Kişinin bu yaşantıyı inkar etmesi ya da sevilen kimseye «takılıp kalma» olarak açıklayıp savuşturması istenir. Ama bunu yapmakta haklımıyız?

Benim tecrübelerimde beraber çalışmamızdan 18 ay önce kocasını kaybeden bir kadın tanıdım. Ondan 14 yıl önce de 9 yaşındaki oğlu ölmüştü. Senelerce oğlunun hayalini gördü. Kocasının ölümüyle bu defa hem kocasını hem oğlunun hayalini görmeye başladı. Ondan kendilerine katılmasını istiyorlardı.

Bu temasları kadının derin üzüntüsünün bir tezahürü olarak görmekten ziyade oğlunun ve kocasının ona hayatta olduğu gibi ölümden sonra da yardım etmek istedikleri biçiminde ele aldık. Onlarla karşılaştığında dünyada sorumlulukları olduğunu ve onlara katılmayacağını söyledi. Her iki mezara mezar taşları koydurdu ve vedalaşmayı tamamlamak için mezarlıkta gömülü oldukları yeri ziyaret etti. Bundan sonra temaslara son buldu ve o hayatına yeniden başladı. Şimdi yeniden evlendi, mutlu ve hareketli bir hayatı var.

Bu irtibatları inkar etmek ve onları kabus diye geçiştirmekle bu kadın bilmeden onların süresini uzatmıştı. Ama onları gerçek olarak

kabul ettiğinde ruhlar istirahate çekilip kendi hayatını yaşamasına izin verdiler.

Hayalet hikayelerini bir takım sözüm ona açıklamalarla savuşturmakdır. NİM PH araştırması ölüm sonrası irtibatların rüyalarda olduğunu ortaya çıkardı. Benim araştırmalarım da böyle vakalar var.

Bana yazanlardan biri mektup arkadaşından söz ediyordu. 1937'den arkadaşı 1969'da ölene kadar mektuplaşmıştı. «Öldüğünden habirim olmadı» diye yazıyordu. Hiç karşılaşmamıştık. Önce Şili'de sonra Almanya'da yaşamıştı ve orada ölmüştü. Ölümünü Şili'de yaşayan müşterek arkadaşımızdan öğrendim. Hep karşılaşmayı planlamıştık ama bir türlü olmamıştı... Rüyamda karşılaştık aynı zamanda rüyamda onu İspanyolca -İngilizce problemi olmadan anlayabiliyordum. Dil engelinin yokluğu sık raslanan bir şeydir.

«Bana rüyamda geldi.» diye devam etti. Ben Güney Amerikada Doğudan batıya giden bir trendeydim. Restoranda karşılaştık ve birbirimizi tanıdık. Uzun süre birlikte olduk ve yolun sonuna kadar ve bir sürü şeyden söz ettik, istasyonda bana yolculuğuma uçakla devam edeceğini ama bundan sonra benim kendisiyle gelemeyeceğimi söyledi. İstasyondan hava alanına gittim. Onu çağırıyorlardı. Beni çok ileri gitmemem için ikaz ediyordu. Ama ben merdivenlerden çıkıp kocaman bir uçağın içine kadar gittim. Dışarı çok karanlıktı. İçerisi de karanlık ve sonsuzdu ve bu uçağın henüz gitmeye hazır olmadığı yerlere gittiğini biliyordum. Onun gökte yükseldiğini gördüm ve istasyona tek başıma döndüm sonra uyandım.

Buradaki o büyük uçağın sembolik anlamı üzerinde biraz düşün-

lim. «Kocaman uçağın gövdesi... dışarı karanlık içerisi sonsuz.. başka bir boyuta giden bir uçak... Close Encounters of the Third Kind isimli filmin son sahnelerine ne kadar benziyor. Bu filmde yalnızca seçilmiş birkaç kişinin daha öteye gitmelerine izin verilir. Bu benzerlik mektubu yazan kişinin bu filmi görmediğini öğrendiğimizde daha da büyük bir anlam taşıyor.

Ölümlerle rüyayla rabita kurmak üzerinde pek durulmaz. Tanıkların sevilen kimsenin ölümü karşısında kendilerini daha iyi hissetmek için bilinçsiz olarak birtakım olaylar uydurdıkları tartışılabilir. Bir dereceye kadar bu doğru olabilir. Bununla birlikte farklı toplumlardan farklı yaş gruplarından, farklı yaşam biçimlerinden ve farklı ekonomik seviyelerden gelen birliğin benzer hikaye vardır ve bunları yakından incelemek gerekir.

Açıklanması en zor olanları «uyandıran rüyalar»dır. Bunlardan bazıları garip bir şekilde kurgu filmi hatırlatır. Örneğin bir profesyonel hastabakıcısı ölen babasının ikisi Chrisman'da olmak üzere üç aynı zamanda kendisine ziyarette geldiğini anlattı. İlk görüldüğünde ön kapışı vurdu ve içeri gelip gelemeyeceğini sordu. İçeri alındığında piyanonun başına oturdu ve «Silent Night'ı çaldı. Sonra şimdi geri dönmem gerekiyor dedi ve ön kapıya doğru yürüdü. Kızı kalmasını istedi ama hayalet «girmem gerek» diye tekrarladı. Kapıdan çıkarken gözleri yaşlarla dolu gülümseyordu.

Ölen baba gene Christman'da ikinci defa görüldü. Hastabakıcı kanepede uykuya dalmıştı. Babasının hayali birden görüldüğünde yarı uykuda olduğunun farkındaydı. Babası «İyi Noeller» dedi ve

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

«Ağacın çok güzel Nasılsın?» diye ekledi. Bir kez daha hayalet gitmek zorunda olduğunu açıkladı ve kapıdan kayboldu. Bir kez daha geleceğine söz verdi. Ama ne zaman olduğunu bilmiyordu. Hayalet bir kez daha hastabakıcı yeniden evlenmeyi düşündüğünde göründü ve onu evlenmemesi için zorladı.

Ölüm sonrası temasların hepsi böyle değil. Bana anlatılan bir başka hikaye de bir trafik kazasında oğlu ölen bir anneye ait.

«Ölümünden üç gün sonraydı» diye anlattı. «Beyaz bir bulut gibi göründü ve beni kendisinin iyi ve mutlu olduğuna dair ikna etti. Bizim bildiğimiz gibi konuşmadı. Bu hanım kocasının ve oğlunun erkek kardeşinin benzer ziyaretlere tanık olduklarını anlattı.

Genç bir üniversite öğrencisi büyük babasının ölümüyle ilgili olarak bana şu hikayeyi anlattı.

«Okuldan eve gelir gelmez ölüm haberini aldım. Derse gitmek için hemen çıkmak zorundaydım. Kitabımı almak için yukarıya odama çıktım ve onu almak için uzandığımda durdum ve yavaşça döndüm. Yatağımın üstünde oturan Seffaf bir kadın vardı. Orada bana gülümseyerek oturuyordu. Onu en son gördüğümde altı aylık bir bebektim ve hernasılsa onun kısa bir süre önce ölen büyük halam olduğunu biliyordum. Onunla senelerce mektuplaşmışım ve halen onun birlikte oturduğu kızkardeşiyle mektuplaşıyordum. Olup biteni anlamıştım ama korkmuyordum çünkü duyduğum sevgi herşeyin üstündeydi. Korkacak tedirgin olacak hiç birşey yoktu. Kıpırdamadan durdum ve onun nasıl olduğunu ve giydiğini kısacası ona ait herşeyi hafızama nakşettim. O gittikten sonra olup biteni anneme ve kızkardeşime anlattım. Eğer eskiden ölümden

korktuysam bile şimdi korkmuyorum. Ölümünden sonra bir çeşit hayat olduğuna kuvvetle inanıyorum. Eğer bir başkası da benim geçirdiğim tecrübeyi geçirse aynı şeyi söyler.

Araştırmama başlamadan önce 1973'de benimkine benzer bir çalışma yapan Richard Kanlisk ve D. K. Reylonds'du. Onlar da 100 kişiden 44 ünün hayatlarının bir noktasında bir çeşit ölüm sonrası tecrübelerini anlattıklarını kaydetmişlerdi. Benim 1980 yılındaki araştırmam 100 kişiden 76 sının bu tip bir tecrübe geçirdiğini ortaya çıkarmıştı. Bunun küçümsenmeyecek bir rakam olduğunu düşündüm ve bu sonuçları bir başka grupta karşılaştırmaya karar verdim. Bunun için Los Angeles civarındaki üç büyük kolejın psikoloji departmanlarına anketler yollayıp öğrencilere ölüm sonrası tecrübeler yaşayıp yaşamadıklarına dair sorular sordum. Bir üniversiteden gelen cevaplarda 100 de 55 i yaşadıklarını bildiriyorlardı. Araştırma sonucunda entere-san birşey daha ortaya çıktı. 61 ve 79 yaşında olanlar bir daha çok böyle bir tecrübeyi anlatıyorlardı. Bu yaş grubunda olanların 100 de 91 inden fazlası anketlere cevap verdiler. Bununla beraber bu tecrübelerin gençler arasında da oldukça yaygın olduğu ortaya çıktı. Anket yaptıklarımızdan 31 ile 60 yaşında olanların hemen hemen 84.5 u ölen akrabalarıyla irtibat kurduklarını söylediler.

Bu temaslar nasıl yapıldı. % 41 i bunun sadece bir duygu olduğunu söylerken % 47,7 si bunun rüya yoluyla olduğunu söyledi % 15'i kadarı tam bir hayalet gördüklerini % 17,4'ü vizyon gördüklerini % 11 den biraz fazlası da kişinin kendileriyle konuşan sesini işittiklerini söylediler.

Bu tecrübeler bu kişilerin hayatlarını oldukça etkilemiş. 16 yaş ile 60 yaşında olanların % 60'ı hayat hakkındaki görüşlerinin değiştiğini söylediler. Bu değişiklik 61 ile 79 yaş % 81,25 gibi bir rakama ulaşıyordu.

Bu araştırma konusunda ben ne hissediyorum. Ölümünden sonra hayatın varlığı ortaya çıktı mı?

Bu sorular üzerinde düşünürken hayalet hikayeleri konusunda psikanalist Jun'un söyledikleri aklıma geldi. O, bu bilim çağında bizlerin yeterli delilleri göz önüne almaya zahmet etmeden böyle olayların doğru olup olmadığını bilmek istediğimizi öne sürdü. Bunun için bu hikayeleri daha dikkatli olarak analiz etmeliyiz. Bazılarına bu analizlerin sonucunda inanmıyabiliriz. Bununla beraber bizim soracağımız bunların doğru olup olmadığı değil ama neden anlatılmaya devam edil-

diği ve neden hala canlılıklarını koruduklarıdır.

Bu noktada bizim yapabileceğimiz en iyi şey bu tecrübeleri değerlendirmektir. Bu açıdan bakıldığında enteresan olan şey eğer bir kişi temas kurmuşsa olup biteni eksiksiz bilmesidir. Canlı bir tecrübe yaşadığına dair resmi bir delile ihtiyacı yoktur.

Bu çeşit araştırmaların tartışılır ve incelenirliği toplumsal onay bulursa sanırım ölüm sonrası irtibat tecrübelerinin benim araştırmamın ortaya çıkardığından bile daha fazla olduğunu bulacağız. Umarım diğerleri bu olayları inceleyenler ve bunların çok yaygın ve normal olduğu görüşüne varacaklar. Belki giderek korku veren hayalet hikayeleri yerini ölmüş kişilerin ziyaretlerinin gündelik olağan birer olay olduğu görüşüne bırakacak. (Fate: Nisan 1982)

Thomas'ın incili

İsa'nın Gerçek Sözleri

«ÇANAĞIN DIŞINI YARATAN

İÇİNİ DE YARATANDIR

ANLAMİYORMUSUNUZ?»

Ruh ve Madde Yayınları P. K. 1157 — İstanbul

Kader Ağlarını Nasıl Örüyor

● Güven ERER ●

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu aldanma da dar görüş illetinin bir neticesidir ve dolayısıyla gene bir icaptır. Bu durumda 'icab'ı kısaca özetlemek istersek, Her olay muayyen şartlara göre, diğer muayyen olayların oluşmasına sebep olur. Ve her hadiseyi doğuran muhakkak başka bir hadise mevcuttur. İşte burada 'illet' veya 'sebeb' dediğimiz olayların doğurucusu ile, 'netice' dediğimiz doğmuş olaylar doğanın en güzel hikmetlerle dolu yasalarından birisi olan illiyet prensibinin şemasını tanımlar.

Şimdi, illiyet prensibiyle ilgili birkaç ruhsal tebliğe göz atalım: AKIN adlı varlık 1948 yılında verdiği bir tebliğde şöyle demektedir: «Söylediğim gibi, bütün kâinatın büyük bir devri ve gidişi vardır. Herşey şüphesiz birbirine bağlıdır. Ve bütün hareketler birbirinin hem menşeyini hemde müntehasını teşkil eder. Hem illeti, hem de neticesidir. Bu bakımdan herşey, bütün hareketler, kâinatın bütün gidisi, her tesadüf edeceğiniz hadise, planlanmış ve çizilmiştir.»

Yine AKIN isimli varlığın diğer bir celsesinden bir pasaj: «Bütün hadiseler birbirine bağlıdır. Bir evvelki, bir ondan sonrakini hazırlar.»

KADRİ müstear ismi ile tebliğ veren diğer bir varlıkta, illiyet

prensibi hakkında şöyle diyor: «Herkes ektiğini biçer. Yapılan iş ne kadar güc olursa, onun getireceği iyilikte o kadar büyük olur.»

Bir diğer tebliğde: «Herkes kendi ektiğini biçer, demiştim. Şimdi de siz ekiniz. Bunlar tomurcuk açacak. Meyvelerini toplayacaksınız. Burası, yani spatyom o tomurcukların canlandığı yerdir. Sizlerin meyvelerini ben de görmeye şeref duyacağım. Her yaptığımız işin izleri birer ok gibi burada aksediyor.»

Burada varlığın beyan ettiği son cümleden, demekki hiçbir olay, hiçbir fiil kaybolup gitmemektedir. En ufak bir fiilden dahî etkilenen bir mekân vardır.

Yine KADRİ adlı varlığın bir diğer tebliği, «Dünyada her hareketin kendine mahsus bir hedefi mevcuttur. En ufak bir işin tesirinin senelerce sonra meydana gelecek bir hadisenin bir noktada başlangıcı, bir yansıması olması mümkündür. Fakat ne yapılan işten insan da kalmış bir hatıra mevcut bulunur. Ne de bu hadisenin zuhurunun eski işle bir münasebeti aranabilir. İnsanlar hayatlarında en küçük hareketlerinin bile hiçbir zaman neticesiz kalamayacağına kani olurlarsa, işlerindeki nizam, onları uzun zaman felâketlere karşı korur. Ve yarılarındaki yüksek varlıkların yardımıyla da, badireleri kolaylıkla

atlatabilirler. Herşeyin sebebini aramak, insanların tecessüs hassalarının icabı olmakla beraber, bu arayışlarla nadiren hakikati bulmak, çok az kimseye müesser olmuştur. Her işin muhakkak bu dünyada yapılan bir hareketle ilgili olması imkânsızdır. Çok büyük bir plânın yalnız bir noktasından başlamak, yalnız bilinen mahdut kısımlarını mütalâ ederek, bir neticeye varmak, çok defa insanı müşküller içinde bırakır.»

Başka bir bedensiz varlık da bu hususta şunları söylemektedir :

«Size şu kadar bildireyim ki, kâinatınızda, yani gerek içinde bulunduğunuz, gerek hazırlamak istediğiniz âlemlerde bir hadiseyi 'neden', 'niçin' diye sormak arzusunda bulunuyorsanız, O hadiseyi ilk olarak ele aldığımız zaman, onun muhakkak diğer hadiselerle bağlı olduğunu bilin ve ona göre neticelere varın.»

Bu şekilde buldukları durumlardan veya karşılaştıkları hadiselerden memnun kalmayanlar, bu ilahi düzeni tanımakla en azından teselli bulacaklardır. Oturup, şikayet etmek, yakınlıkla vakit kaybetmektense, iyiye doğruya ve güzele doğru hamle yapmak, içinde bulunduğumuz koşulları değiştirmese bile, ileride karşılaşacağımız hadiseleri değiştirecek, güzelleştirecektir. Hiç şüphemiz olmasın ki, ilâhi düzen böyledir ve asla şaşmaz. Sonsuz hayatımız içinde bugünkü durumumuzu hazırlayan sebebi bulmak, ekseriyetle imkânsızdır. Elem, keder, ümitsizlik, sızlanma, inkâr yollarında bocalamaktansa, ilâhi irade kanunlarına uygun davranış, tekâmülümüzü hızlandırıcı hamleler içinde harcaacağımız cehit ile kurtuluşa yönelebiliriz. Gözümüzden kaçan en küçük hadiselerin dahi, başıboş ve tesadüfi olmadığı-

nı idrak etmek, daima uyanık olmak, olayların akışına kapılıp gitmemek, dikkatli bir müşahit olmak, sebep ve neticeleri görmeğe çalışmak, bunları ilahi kanunlarla bağdaştırabilmeğe çalışmak idrakimizin gelişmesini sağlayacak yararlı temrinlerdir.

Şimdi sizlere dünyada işlediği fiillerin, neticeleri ile spatyomda karşılaşan varlıklar hakkında örnek vermek istiyorum :

1 — Dr. Bedri Ruhselmanın 'Ruhlar arasında' adlı kitabından, intihar eden bir annenin acıklı durumu :

1865 senesi Mart ayında M. C. adındaki bir kadın Paris civarında, küçük bir şehirde ticaret yapıyor ve 21 yaşındaki oğlu ile beraber yaşıyordu. Çocuk çok ağır hasta idi. Birgün ölmek üzere bulunduğunu hissetti ve annesini yanına çağırdı. Ancak annesini kucaklayacak kadar kuvveti kendisinde bulabildi. Kadın gözyaşları arasında oğluna şu sözleri söylemişti :

— Git, oğlum. Benden evvel git. Ben de senin yanına gelmekte gecikmiyeceğim. Bu sözleri söylerken başını elleri arasında saklayarak odadan dışarı fırlayıp, gitti. Bu hazine sahnedeki hazır bulunanlar C.nin bu sözlerini sadece bir acının reaksiyonuna bağladılar. Hasta öldü. Anneyi evin her tarafında aradılar. Sonunda onu çatıda asılı olarak buldular. Hem annenin hem de oğulun cenaze merasimi birlikde yapıldı. Olaydan bir müddet sonra önce oğlunun ruhuyla irtibat kuruldu :

Sual — Sizin kaybınızdan ümitsizliğe düşerek intihar eden annenizin ölümünden haberiniz var mı?

Cevap — Evet. Eğer onun bu meşum hareketinin benim üzerimde

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

husule getirdiği elem olmasaydı, bugün ben çok mutlu olacaktım. Zavallı ve harikulâde anne. O, bu gelip geçici ayrılık deneyine dayanamadı. Sevdiği oğluna kavuşmak emeliyle tuttuğu yol, heyhat, onu oğlundan bilakis uzaklaştırdı. Bu ayrılık artık pek uzun sürecek. Eğer o, Tanrının iradesine uymağı kalbine yerleştirmiş olsaydı ve kendisini tasfiye edecek ceza borcunu kabul edip, uğradığı epröv karşısında tahammül, tevazu ve nedamet duygularını gösterseydi birleşmemiz çok kısa bir zamanda vukua gelecekti. Fakat o, bu hareketiyle ne zaman biteceği belli olmayan uzun bir zaman için bu neticeyi geciktirdi.

Dua ediniz. Oh! Onun için dua ediniz! Ve bilhassa onun bu hazin ölümünü duyarak üzülen anneler, sakın onu taklit etmeyin.

Bunu müteakkip intihar eden annenin ruhu medyomun rehber varlığı yardımıyla çağırıldı :

Anne — Oğlumu istiyorum! Onu bana iade etmeğe kudretiniz var mı? Zalimler! Onu nurlu yerlere götürmek üzere elimden aldılar. Ve beni karanlıkta bıraktılar. Ben onu istiyorum. O benimdir! Anne sevgisinin hiç bir kıymeti yok mudur? Nasıl olur? Onu dokuz ay taşımak, kendi sütü ile, kendi eti ile, kendi kanı ile beslemek. İlk adımlarına rehber olmak ve mukaddes Rabbin ve annesinin isimlerini ona hecelettirmek, onu faal, zeki, namuslu, doğru, ailesini sever bir insan haline koymak ve nihayet ona bağlanan ümitlerin tahakkuk etmeğe başladığı ve onu kaybetmek! Hayır bu olamaz! Allah adil değil. Bu annelerin Allahı değil. O annelerin elemelerini ve ümitsizliklerini anlamıyor. Zira ben oğlumla beraber olmak için kendimi öldürmüştüm. Beni tekrar dirilttiler. Oğlum!

Oğlunu neredesin?

Sual — Zavallı anne, sizin acılarınızı paylaşıyoruz. Fakat ne yazık ki siz oğlunuza kavuşmak için çok hazin bir çareye başvurmuşsunuz. İntihar, Tanrının nazarında bir cinayettir ve siz düşünmeli idiniz ki onun kanunlarını çiğneyen her insan cezalanır. İşte şimdi sizin oğlunuzu görmekten mahrum kalmanız da sizin cezanızdır.

Anne — Hayır, ben Allahı insanlardan iyi tanırdım. Ben onun cehennemine inanmazdım. Birbirini seven ruhların ebediyen bir arada yaşayacaklarına inanırdım. Meğer aldanmışım! Allah iyi ve adil değildir. Çünkü o benim acı ve elemelerimin sonsuzluğunu anlamadı. Oh! Oğlumu kim bana verecek? Acaba onu ebediyen mi kaybettim? Merhamet, merhamet Allahım!..

Sual — Sakinleşiniz bakalım, ümitsizce taşkınlığınıza son veriniz. Düşününüz ki, eğer oğlunuzu tekrar görmek için bir çare arıyorsanız bu, sizin yaptığınız gibi Allaha küfretmek değildir. Kendinizi ona hoş göstereceğiniz yerde üzerinize daha büyük şiddeti çekiyorsunuz.

Anne — Bana artık oğlumu göremeyeceğimi söylüyorlar. Onu cennete götürdüler, o halde ben cehennemde miyim? Annelerin cehenneminde miyim? Böyle bir yer var mı? Ben ondan fenasını görüyorum...

2 — Cemiyetimizde, medyom Oktay Gürsoy aracılığı ile yapılmış ve dünyada iken hafif ve pasif bir hayat yaşamış bir varlığın spatyomdaki durumu :

Medyom — Bir kadın var karşımda, güler yüzlü sempatik birisi.

Sual — Kaç yaşlarında tahminen?

Medyom — Orta yaşlı, şişmanca, adeta üzerinde böyle yapraklı bir elbise, ayağında çocuk patiği gi-

bi papuçlar var. Kendi kendine mütemadiyen gülüyor, fakat komik birşey dinlemiş de gülüyormuş gibi bir gülüş bu adeta. Tek sıra olmuş diğer bazı şahıslar görüyorum.

Sual — Evet, ne işle meşgulmüş?

Medyom — Kaydolmak için bekliyormuş.

Sual — Nereye?

Medyom — En öndeki kadın «Kaydolmanın neresi olur mu?» diyor.

Sual — Mektep filan mı varmış orada?

Varlık — Mekteple alakam yok. Zeytinyağı alacağım.

Sual — Zeytinyağı neye lazım?

Varlık — Öyle. Vesika ile veriyorlar? Bir patlıcan kızartmasına ne dersiniz? Burada yoğurt yok ki.

S — E.. Ne için istiyorsunuz o halde?

V — Aklıma esti, canım zeytinyağı almak istedi, o kadar.

S — Kimsiniz? İsminiz ne?

V — Hatice.

S — Nerede yaşadınız, İstanbulda mı?

V — Burası İstanbul mu?

S — Öleli ne kadar oldu?

V — Alay mı ediyorsunuz, kuzum siz benimle. Yaşıyorum işte, buradayım.

S — Bulduğunuz yer neresi?

V — Siz nerede iseniz, ben de oradayım.

S — Ailenizi etrafınızda görüyor musunuz?

V — Hiç aramadım ki.

S — Kocanız, çocuklarınız filan var mıydı?

V — Ben büyük anneydim. Torunum vardı. Ne yaramaz, ne yaramazdı.

S — Peki, sevdiğinize göre torununuzu niçin aramadınız?

V — Aklıma gelmiyor. Burada mütemadiyen gülmek istiyorum.

Gülüyorum. İçimde bir hafiflik var.

S — Evet. Buraya geleli ne kadar oldu?

V — Bilmem ki.. Üç ay mı desem? Dört ay mı desem? Kar yağıyordu. Sahi burası ne güzel sıcacık.

S — Peki tekrar oraya gitmek istiyor musunuz?

V — Onlar bana su döktüler ama onlar buraya gelecek. Böyle olması lazım.

S — Niçin?

V — Damadım çok öfkeliydi. Beni de hiç sevmezdi. Onun için ben oraya gitmem. Kızım buraya gelir. Bekliyorum onları.

Hâmi Varlık — Fikriniz nedir?

Bakın insan bu kadar uzun bir zaman yaşamış olduğu hayatın tesirleri altında kalabiliyor. Bu varlığın spatyoma intikali, kendi söylediği gibi bir kaç ay olmayıp, senelerdir.

Tamamen kendi dünyasında, kendi âleminde, kendi muhayyalesi ile yaşıyor. Bu varlık dünyada daimi bir hafiflik içinde yaşamış olabilir ki, dolayısıyla bundan ayrılmamak, yani bu hafif duygulardan ayrılmamak, daima kendi istediği gibi pasif, sade bir hayat sürmek arzusu onun içinde hakimdir. O kendi kendine orada yemek yapmaktadır. Yemek yapmağı düşünmektedir. Çünkü onun bütün hayatı bu olmuştur.

Bir sonraki hayatını hazırlayan unsurlar da, bu unsurların sebeplerini de o hayatta arıyabilirsiniz. Ancak mukadderatına gelince, mukakkak onun mukadderatı çerçevesinde kendisine bir yol gösteriş olacaktır.

Filvaki şu anda medyomunuzla temas etmesi dahi onun için bir yol gösteriştir ve bundan uyanacaktır. İdrak edecektir. Bu basit varlığın kırgın, öfkeli bir damadı olmasına rağmen, ona karşı kötü hisler beslememesi, belki de besliyememesi, onun için bazı büyük melekeler ka-

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

zandırmıştır. Şu anda dahi onun iyiliğini istemektedir. Kendi her ne kadar ona gözükmek istemekte ise de, kızını yanına davet etmektedir. Burada kızı için bir ızdırapdan kurtuluş durumu mevzuu bahis olduğu halde ki, bu ızdırap damadı olacaktır; damadı için de herhangi bir kötü niyet mevcut değildir. İşte bundan dolayıdır ki, o bu kadar uzun bir zaman kendi çerçevesi içinde kalmış, yaşamıştır.

Yukarıdaki misallerde, varlıkların bedenli yaşantıları sırasındaki fillerinin, spatyomda neticeleri ile karşılaşmaları hakkında iki örnek gördük. Ancak daha evvel de belirttiğim gibi sebep-netice kanunu gereğince, olaylar bir yerde durmaktadır, sonsuza doğru uzanmaktadır. O halde iş spatyomda da bitmemektedir. Böylece varlıkların karmaları, yani kaderleri teşekkül edecektir.

Varlıkların muhtelif enkarnas-

yonlarını incelemek, imkansız denecek kadar güçtür. Bununla beraber, bazı imkânlardan istifade etmek de mümkündür. Bunlardan bir tanesi spontan hatırlamalarıdır. General Patton'da olduğu gibi, bazı kimseler eski hayatlarını, kendiliklerinden hatırlayabilmektedirler. Bu hususda memleketimizde de yapılmış araştırmalar mevcut olup, yüze yakın doğruluğu tahkik edilip, onaylanmış, eski hayatını hatırlama vakası tesbit edilmiştir.

Bir diğer usul ve ekminezi dediğimiz, deneysel usuldür. Bu usul de müsait bir süje derin ipnotik uykuya sokularak, yavaş yavaş eski tarihlere götürülür. Süjenin kabiliyetine göre asırlar evveline kadar gidilebilir. Bu arada eski hayatları incelenir. İmkân nisbetinde tahkik edilerek doğruluğu sağlanır. Ne gibi davranışlar gösteren varlığın, daha ileride nasıl durumlarla karşılaştığı müşahede edilir.

MUCİZELER

«BİR YOGİNİN OLAĞANÜSTÜ YAŞAMI»

Paramahansa Yogananda'nın çocukluğundan ölümüne kadar geçen insan anlayışını aciz bırakan olaylar...

Kriya Yoga'nın esası, gerçek bir yoginin öyküsü, insanın gözünü açıyor.

Fiyatı: 250 TL. — ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

AY'da olup bitenlerin tamâmını EVRENDE ZEKİ HAYAT isimli kitabımızdan okuyabilirsiniz. Ödemeli isteyiniz. ADRES : EVRENDE ZEKİ HAYAT, P. K. 1157 — İstanbul.

Fiyatı : 200 TL. Ödemeli İsteyiniz. P.K. 1157 — İSTANBUL

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Mülkün Temeli

«Adâlet, mülkün temelidir.»

Bu söz, değişmez bir gerçeğin ifadesidir. Ve evrenseldir...

Reenkarnasyon ilkeleri, varlıkları (kişileri), hak ettikleriyle karşı karşıya getirir. Evren içindeki gelişmelerimizin ürünleri, bilgi ve çabalarımızın başarı ve kaliteleriyle doğru orantılıdır...

Tanrısal Adâlet (İlâhî Adâlet), şaşmaz kurallarıyla daima işler...

Toprağa atılan bir tohum, bilgili bir çabayla yerini bulur ve yine bilgili bir çabayla ihtimam göerek yetiştirilirse, bütün bunlara uygun bir hak edişle en iyi ve en verimli ürünü verir.

Tıpkı bunun gibi, fikirler de, verimli, verimsiz, müspet, menfi gelişmelere tâbidirler...

Toprağa attığımız tohum, ne kadar yabancı ve zararlı tohumlardan arıtılarak toprağa atılmışsa, verim sağlığı ve yüzdesi de bu arıtılmışlığa uygun sonuçlar oluşturur...

Fikirler de, tıpkı tıpkısına buna benzer gelişmeler doğurur...

Hiç bir varlık ve hiç bir kimse, bilgi ve çabası dışı bir hak edişle karşı karşıya getirilmez. Bu değişmez hakikati, bizler henüz kavrayamıyorsak, reenkarnasyon ilkelerini idrak edemeyecek kadar bilgisiz olduğumuzdandır bu...

Reenkarnasyonu bilmek ve bu bilgiyi, yüksek bir idrak seviyesinde kabul ederek kavrayabilmek, bi-

ze, «sır» olarak gözüken pek çok hakikatlerin örtülerini kısım kısım, perde perde kaldırtacaktır...

Tekâmülü kavrayabilmek bile, reenkarnasyonu kavrayabilmemize bağlıdır. «Evrende nasıl yaşıyoruz?» sorusunun cevabını, ancak reenkarnasyonu bilmekle elde edebiliriz..

Reenkarnasyon, bizim dünyamızda böyledir. Daha başka dünyalarda, daha çok gelişmiş ortamlarda şöyledir, denebilir... Ama, her hak edişin ucuna eklenerek uzayan ve gelişen tekâmül zinciri, bitmeyecek olan değişmelerin, gelişmelerin ürünüdür...

**

Adâlet kavramı, hak edilenin hak edene verilmesidir.

Şuursal yapısı, hangi fiillerin hangi sonuçları doğuracağını henüz kestiremeyen bir düzeyde olan toplumların, yüzde yüz âdil olabilmeleri mümkün değildir.

Hukuk ilkeleri, yargı organları, yüzde yüz âdil olamamanın doğurduğu sonuçlardır. «Adâlet Mekanizmasını», bu sonuçlar oluşturmuştur.

Evren yasalarını bilen ve bu yasaları, yüksek bir tasarruf gücüyle uygulayabilen yüce varlıklar için, herhalde bizim, Onlarca ilkel sayılabilecek şu yargı kuruluşlarına ihtiyaç yoktur.

Şuurları henüz kapalı sayılabilecek seviyede bulunan bizlerin düşünce ve fiil ürünleri, hak edişlerimize harfiyyen uyan olaylar, birleşimler, düzenlemeler (kompozisyonlar) olarak karşımıza çıkarılırlar. Bunu sağlayan sistem, bizi, görüp gözeten mekanizmanın tasarrufundadır. Bu tasarruf gücünü, yüksek ruhsal sistemleri işletebilen yüce varlıklar, bu yüce varlıkların oluşturdukları yüksek planlar kullanırlar...

Düşünebileceğimiz bütün bu

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

yüksek icraat, MUTLAK ALLAH'tan SÂDIR olan yasaların, sonsuz bir hiyerarşik düzen içerisindeki uygulamalarıdır. Hepsî Tanrısal, tamamı Tanrı adınadır...

★★

Gün geçmiyor ki, ülkemizde, başka ülkelerde, «TERÖRİZM» denilen bir sapık kuruluşun fizikoşimik robotları (beyni yıkanmış zavallı cânileri), bir mâsum insanı katletmiş olmasınlar...

Öldüren ve ölen iki insan, evren içindeki yürüyüşlerinin doğal bir sonucu olarak (aklımızın almıyacağı pek çok neden ve büyük bir işleyişle) karşı karşıya getiriliyor. Ölen için ölüm, artık değiştirilmez bir kararın doğal sonucudur... Fakat, öldüren için bu karşı karşıya getirme, büyük bir sınavdır: Öldürür, bu sınavı kaybetmiş olur... Ve kaybetmiş olduğu sınavın acı ve ıstıraplı sonuçlarıyla karşı karşıya getirilmesi de mukadderi olur (hem bu dünyada, hem öbür dünyada...). Son anda öldürme fiilinden cayarsa (ölen için bir başka ölüm nedeni hemen ihdas edilir, o yine ölür...); ama cayın, imtihanı kazanmış demektir. Fakat cayma anına kadar izlediği sapık yolun mukadder sonuçlarından kurtulmuş olamaz... Zararın neresinden dönülse; elde edilecek kazanç, çekilecek ıstıraplar hesaba katılırsa, küçümsenmeyecek önemde kârdır...

Öldüreni robotlaştıran mekanizma; ortaçağda yaşamış, «MAKYAVEL» denilen şursuz bir insanın, «GÂYEYE VARMAK İÇİN HER YOL MEŞRUDUR.» zırvasını, hâlâ ortaçağ zihniyetiyle yaşatan zavallı kuruluşlardır. Zavallı olmasalardı, evrensel adâlet ilkesini çiğneyip, bu çağda, bu ortaçağ zırvasına iltifat ederler miydi?!

«MAKYAVELİZM», nefsanîyetini, yani kendini bilmeyecek kadar

cehaletini tanıyamamışların, her çağda iltifat ettikleri bir sapık yoldur. Çağımızda dahi buna iltifat ediliyorsa, cehaletleriyle devlet idare ettiklerini sanan insanların da -terörizme, söyle veya böyle göz yummalarıyla ortaya koydukları davranışlarıyla - büyük payları vardır...

Eski çağların «yiğitlik, mertlik» kavramları; çağımızın «centilmenlik, dürüstlük, incelik» kavramlarıyla pek bağdaşır gibi değildir. «Yiğitliğin, mertliğin temelinde, adâlet anlayışı mevcuttu. Meşru olanın dışına çıkmak, en büyük ayıp ve toplum dışı kalmaktı. Çünkü eski çağlarda, zaman zaman yüksek perivotlar çizebilmiş bu üstün yaşayışlar, maddesel ve ruhsal yönden güçlenebilmiş kişilerin oluşturdukları yaşayışlardı...

Çağımızdaki bu kavramlar, bozulmaya uğratılmış; dünvasallığını koruyamamış; küçük, büyük her toplumda, farklı farklı anlayışlar oluşturmuştur. «Centilmenlik», salon adamlığı olmuş; dürüstlük, kendi toplumu için geçerli, kendinden geri savdıkları toplumlar için gecersiz savılacak kadar dejenerasyona uğratılmıştır... İncelik, hakkın tesliminde nâdiren görülecek dereceye düşürülmüştür...

Niçin yargı organları, hakkın teslimi için bu kadar çok zorlanmaktadır? Herhalde hakkın tesliminde, incelik, dürüstlük gösteremeyen şursuz bizlerin çokluğundandır bu izdiham, bu zorlama!..

Hakkın tesliminde incelik yarıya bırakılırsa, buna biz, her zaman görülen bir olay gözüyle bakamayız...

Kendi toplumu için adâlet dağıtmağa çalışan bir ulus; bir başka toplumu, kendi ulusu dışındaki toplumları, bu adâlet anlayışının dışında tutan bir dış siyaset güderse; bu

sapık zihniyet, dolayısıyla ortaçağa inmiş ve ortaçağın MAKYEVELİZ-MİNE iltifat etmiş olur.

«Milliyetçilik kavramı», bu çağın pek gerisinde kalmıştır. Çünkü hâlâ kendi milletine reva göremediklerini, başka milletlere reva gören ülkeler mevcut!.. Hem de «büyük» savılan ülkeler!..

«BÜYÜKLÜK», sayıca, paraca, silahca çokluğun doğurduğu büyüklük değildir. «BÜYÜKLÜK»; hakkın tesliminde, adâlet ilkelerini, hiç bir ayırım yapmadan, herkese, her ulusa, her insana uygulayabilmektir, uygulatabilmektir. Meşru olanın yapılması, yaptırılmasıdır.

Meşru olanların ölçüsü içimizedir: Kendimize yapılmasını istemediklerimizi, başkalarına da reva görmemektir. Bundaki başarımız, bizi, evrensel insanlığımıza götüreceğ adımların ilki niteliğindedir...

Cehâletimizi, meşruivet anlayışımızı yükselterek yenebiliriz...

Diyelim ki, ağız. Bizi aç bırakanlara, aç bırakan nedenlere üzülmez miyiz (Hak eden biz olsak da, dünyadaki düşünce yapımız henüz böyledir...)

Burada bize yapılmasını istemediğimiz nedir? Aç bırakılmamak...

Bunu yaygınlaştırdığımız zaman, diğergâm olmayı, dürüst olmayı, çalışkan olmayı, bilgili olmayı, kısaca insan olmayı, meşruivet anlayışımız içinde görebiliriz...

**

Şimdi bu düşünce çağrışımalarını birleştirip birlikte düşünelim:

Temelde, adâlet anlayışı yoksa; bizde, yani veryüzündeki kısır düşüncelerce yönlendirilip kullanılıyorsa; davranışlarımız, meşruivet ölçüleri dışındaysa; kazancımız kalıcı, başarımız geçerli olabilir mi?

Fanatik fikirlerin robotluğunu yapan şu zavallı teröristler, meşru

olmayan icraatlarla, acaba savundukları soydaşları için bir devlet kurdurtabilirler mi? Yoksa, kuruluşlarını ve kendilerini kullanan büyük küçük devletlere de kötü hizmetler mi yapmış olurlar?

Adâlet anlayışından uzak her davranış, ne kişinin kendine hizmettir, ne de başkasına?!

Terörizmle bir amaca varılacağına inanmak, cehaletin kendisidir...

Terörizme âlet olan kişi, bilmelidir ki, her şeyden önce kendi soydaşlarını huzursuz kılmaktadır...

Meşru olmayanlarla bir temel oluşturmağa çalışmak, çürük malzemeler kullanarak ev yapmaktan farksızdır. Bugün ayakta dursa da, bir fırtına da, bir depremde başımıza çökmesi mukadderdir...

Bugün, dünya insanlığını tehdit ve rahatsız eden terörizmin dayandığı, «Amaca varmak için her yol meşrudur.» zırvası; kendi ulusu gibi göremeyen bencil bir zihniyetin besleyegeldiği zirvaların doğal ürünüdür. Bunda hepimizin, az veya çok, mutlaka payı olduğunu kabul etmemiz gerekir ki, bundan ötesi için önlem alıp; bu paya bir daha ortak olmayalım. «Yürümekle yollar aşınmaz.» düşüncesiyle adâletten uzak bir icraat güden her zihniyet, adâletsizlikten payını almağa mahkûmdur. Bu davranışın adını koyan önemli değildir. Bu davranışı benimseyip sürmesine gözyummak önemlidir. Asıl sorumluluk buradadır. Makyevel de bir davranışın sadece adını koymuştur. Fakat adını koyduğu davranış, adâlet anlayışından uzak olanlarca, her devirde iltifat görmüştür...

Önemli olan, atılan her adımın, acı ya da tatlı bir hak edise neden olacağıının bilinmesidir. Temel olan hakikat budur...

Ruhsal Organizasyonların Çalışması

● Selçuk ALTINIŞ

Her beden sahibi varlığın, sezgileriyle bağlı olduğu tek organizasyon, şüpesizki ilâhi organizasyondur. Yalnız sezgileriyle değil, bilinçli olarak işlevlerinin farkına varmak, kaçınılmaz bir gelecektir. Fakat, her varlıkta bu idrak ediş, aynı seviyede olamaz. Kişilerin bilgi yoğunluğu ve karmik yükleri nedeniyle, içinde buldukları bu bedenli hallerinde pek çok olay karşısında etkisiz kalabilirler.

Karşımıza çıkan her estantane sonucunu kavrayamamamız, tatbikatlarımızın birer eksikliğinden başka birşey değildir.

Eyer yaşantımız boyunca yaptıklarımızın, sebep ve sonuçlarını görmeye, anlamaya daha doğrusu kavramaya başladığımız an, sezgisel kanalımızın ağır'da olsa açılmakta olduğunu, farketmemiz pek uzun sürmez.

İşte, önemli olan bu andır. Sezgi kanalımızın açılması, bizlere bağlı olduğumuz bir organizasyonun varlığını farketirir. Daima görülüp, gözetilmekte olduğumuz bir organizasyonun varlığını farketirir. Daima görülüp, gözetilmekte olduğumuzu idrak ettirir. Var oluşumuzun ötesinde bazı ruhsal organizasyonlara bağlı olduğumuzu anlayabilmek ve sezmek bizlere, şunu kazandırır.

Yaradılışımızın hiç'te boş ve anlamsız olmadığını, yaşantımız boyunca, karşılaştığımız her olayın bizleri bir merhale daha yukarıya çıkarmakta olduğunu anlatarak tekamülümüzde daha bilinçli olmaya sevk eder...

TEKAMÜL SEBEBİ ORGANİZASYONLAR

Tekamül her şeyden önce evrenseldir. En büyüğünden en küçüğüne kadar her toplum, her varlık, her canlı sistem, daha geniş anlamda her yaratılmış olan madde organizasyonu cansızlarda dahil, tekamül yasasıyla sınırlandırılmıştır. Tekamül etmeyecek diye birşey mevcut değildir.

Bizlerin üstünde kademe kademe tekamülleri sonucu kurulmuş olan organizasyonlar mevcuttur. Şunu inkâr etmemek gerekirken, biz insanlar'da kendi dünyamızda, değişik toplumları oluşturmak suretiyle, ayrı ayrı seviyelerden, genelde karışık amaçlı fakat, özde tekamül gayesiyle toplanmış organizasyonlardan başka bir şey değildir.

Yalnız şunu belirtmek gerekir ki, bizlerin organizasyonu, ruhsal organizasyonların ve organizatörlerin, işlevleri ve görev anlayışları çok farklıdır.

Bizlerden farklı ilâhi seviyedeki, bu organizasyonları meydana getirenlerin de, yine bizler olduğunu unutmayalım...

ORGANİZASYON NEDİR?

Tekamül nasıl evrensel ise, organizasyon'da evrenseldir, zaten Evrenin esası, genel bir organizasyon olarak bir bütündür. Muhakkakki bizim tanımlayabildiğimiz evren, üst kademedeki kendi kendine yönetilen başka evrenlere bağımlıdır. Ve Mutlak olanın, genel gözetimi altındadır.

Bizim bağlı olduğumuz kendi Ruhsal İdare Organizasyonumuz, bizlerin tekamül ihtiyaçlarımıza göre düzenlenmiştir. Bu düzen, yapı itibarıyla yüksek tesir alanlarını besler, her varlığın, tatbikat ortamlarını düzenler ve ayarlar.

Bütün bu hazırlanan imkanlar, tatbikat yapmak ihtiyacındaki varlıkların karşılıklarına çıkarılmış birer imkan ve ortamdır. Amaç, ruhsal hiyerarşik tekamüldür...

Her organizasyon üzerinde üst organizasyonlar, altındada alt organizasyonlar mevcuttur ve hepsinin bağlı olduğu bir tesir kuşağı vardır. Yani bir organizasyon, kendine bağlı olan değişik realite gruplarını görüp, gözetirken, bunlarla olan tesir alış - verişini sürdürür. Çalışmalarının sonucu olarak'da, faydalanacağı kendinden üstün tesirlere sahip, yüksek organizasyonlara bağlıdır.

Böylelikle bir organizasyon, ikili bir çalışma dengesi içerisinde. Hem alt ile, hem üst ile üst'ten aldığı, alta saçmak, vermek vazifesindedir. Dolayısıyla, alttaki gözetilen varlık sisteminin, ihtiyaçları yönünden bir ana prensibe, yani özel filtre edilmiş tesir kuşağına bağlıdır. Her tesir kuşağı da, bir tesir alanına irtibatlıdır.

Ortaya şu çıkmaktadır, her organizasyon yalnız değildir. Kendi başına var olamamaktadır, bazı enerji kaynaklarına ve üst organizasyonlara muhtaçtır. Çalışabilmesi, bilgi aktarımı sonucu beslenerek yükselebilmesi ve değer kazanabilmesi, bir alttaki tekamül gayesiyle toplanmış, bir araya getirilmiş varlıkların mevcudiyetiyle gerçekleşmektedir. İşte sonuç olarak, organizasyonu kuran ve çalıştıran ana mekanizma, belirli seviye ve tekamül yoğunluğuna ulaşabilmiş alt varlıkların, yani bizler durumundakilerin tesir alanlarının birleşimiyle olmaktadır.

ORGANİZATÖRLER KİMLERDİR?

Organizatör ileri görüşlü, sezgileri kuvvetli, atak bilinçli ve olaylar karşısında güçlü olması gerektir. Yani yüksek varlıklardır. Bu tür varlıkların görüp, gözetici özellikleri nedeniyle bilgi açısından seviyeleri yüksektir. Kendilerine bağlı olan kuşaklara, realitelere, varlık sistemlerine daima hakim durumundadırlar. Ruhsal Organizatörler birbirleriyle irtibatlı, aynı zamanda birbirlerinin altında ve üstünde hatta sonsuzluğa uzanan bir zincir halindedir. Bu toplu, kopmaz ilâhi yapı, yönetici kadro olarak bir tek varlıkta olabileceği gibi, aynı yüksek vibrasyonlu varlıklar grubunda olabilir.

Böyle toplu, birleşik vibrasyonlu varlıklar sistemine, biz bir plân diyebiliyoruz. Bir plan'dan alınan tebliğin mahiyeti, o planı meydana getiren varlıkların ortak görüşü, ortak sezgileri ve aktarımda vazifeli oldukları esas bilgiyi teşkil etmektedir.

→ Lütfen Sayfayı Çeviriniz.

ORGANİZASYONLARIN ÇALIŞMA FONKSİYONLARI.

Her ne kadar kendi ruhsal yapımızı tam olarak anlayamamış ve ruhsal varlığımızın sezgisine varmamış isekde, Ruhsal İdare Planlarının çalışmalarını kabaca şöyle açıklayabiliriz. Tabiki aslen değil, bize aktarılan bilgiler ışığı altında, anlayabildiğimiz kadarıyla; İlahi organizasyonlar tesir alanları ve tesir kuşaklarının, karşılıklı iletişimleriyle, gerçek varlıklarını ve görev fonksiyonlarını, yerine getirebilmekteydirler.

Bu iki unsur olan, tesir kuşakları ve tesir alanları olmaksızın, bir organizasyonun teşekkülünü düşünemeyiz. Biraz daha geniş düşünecek olursak, dünyamızda halen, tekamül gereği yaşamakta olan tüm varlıklar, görünüşte aynı realite içerisinde olmalarına rağmen, tekamül seviyelerinde daima birer ikiye nüans farklılıkları bulunan varlık kümeleridir.

Her varlığın karmik yükleri ve toplam değerleri, birbirlerinden değişik olmasına rağmen, bu dünya ortamında spiral tekamül döngüsünde, olmaları gereken yol için toplanmışlardır. Dolayısıyla ortak gaye ile yarı bilinçli olarak doğmuşlardır.

İşte ruhsal organizasyonlarda, görevli olarak bağlandıkları alt realitelerdeki varlık topluluklarıyla, üst realitedeki yönetici idare mekanizmalarıyla daimi, bir kontak içerisindeyler. Bu kontak halini, şümüllü vazife bilgilerinin ışığı oranında, tesir alanlarına nüfuzlarıyla, tesir kuşaklarından faydalanmaları haliyle sürdürürler.

TESİR KUŞAKLARI VE TESİR ALANLARININ MEVCUDİYETLERİ NASIL OLMAKTADIR? OLUŞMAKTADIR?

Kısaca tesir bilgi akışıdır. İlahi

bir bilginin, ana kaynağından çıkışı nokta halindeyse, bu alt realitelere ulaşmaya kadar, giderek açılan bir koni durumunu alır. Nokta bilginin tatbikat alanları ve anlamları açılan bir ışık demeti gibi çok ve çeşitli olmaktadır.

Her varlığın, nasibince alabildiği bu tesirler karşısında, tatbikatlarında farklılıklar gösterir.

Varlıkların etkisinde kaldıkları tesirlerin, tatbikat yoğunlukları ve sonuçları oranıyla, bir benzerlik teşkil edildiğinde, ortaya bir tesir alanı çıkmaktadır.

Yani, türlü realitelerin birbirine muhtaç, aynı müşterek ihtiyaçların peşindeki varlıkların, şuursal faaliyetleri sonucu ortaya bir tesir kuşağı çıkıyor, tabii bu arada, sürekli tesir yayınlayan kuşağın'da, tesir alanlarının var olmasına, meydana gelmesine, sebep oluyor.

Organizasyonların birbirleriyle olan tesir alış verişi ve bu alanların meydana getirilişi, daimi bir süreklilik içinde, pulsarların atışı gibi merkezden dışa, dıştan merkeze gidiş, gelişler tarzında olmaktadır.

Her alınan tesirin ihtiyaç nedeni, bir bilgi olduğunu fakat bu alınan tesirlerin gerektiği gibi işlenerek, cevap bulması sonucu akıcılığını, daimiyetini sürdürdüğünü biliyoruz. Bu nedenle, yüksek kademeli planlardan alınan bilgilerde biz insanlara, işlek yol olmamız söylenmektedir.

Şu bir gerçektirki, tesir alanlarının ve tesir kuşaklarının varlığa verdiği en mühim imkanlardan biride, varlıkların müteal tesirlerle yikanmalarıdır. Kısaca, varlıkların bilgi yükleri ve yaşamları boyunca gösterdikleri gayret, çaba sonucu, daima tesir alış verişi içinde bulunurlar.

Bu alış veriş, çeşitli realiteler

içindeki varlıkların, kendi aralarındaki müşterek taraflarının toplamı, bir ana prensip gibi, tek bir tesir kuşağı altında birleşmiştir. Bu tarzda pek çok tesir kuşağının birleşiminde, tesir alanları doğmaktadır.

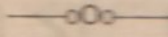
Aslında tesir kuşağı, esas olarak bir enerji durumudur. Enerji kaynağı, yüksek ilahi merkezlerdir, ruhsal organizasyonlar aracılığıyla, varlıklara intikal ettirilir.

Tesir alış veriş mekanizması, en yüksek planlardan tutunda, dünyevi seviyede en küçük varlık gruplarına kadar, hatta kendi bedeni yapımızın işlevlerinde de, açık-

ca göze çarpmaktadır. Hiç bir olay rastgele olmamaktadır. Sebebe ve sonuç yasasına göre, daima taşıyabileceğimiz yük kadar, sırtımıza yük vurulur.

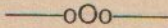
Böylelikle kavrayamayacağımız, hazmedemeyeceğimiz, bir tesir akışına hiç bir zaman maruz kalamayız. Yeterki bir cehit, gayret sarfedelim, kendi tekamülümüzün seyri ve hızını artırma bilinciyle, yaşamımızı yönlendirelim.

Bize geleni, baskılarını aktarabiliyorsak, muhakkakki beslenen yer, tesir alanlarından yeni tesirlerle, bilgilerle doldurulacaktır. Bundan hiç şüphelenilmemesi.

TONY AGPAOA ÖLDÜ

(Baştarafı 20. Sayfada)
dim ve bunun için teşekkür ederim.» dedim. Ondan sonra saati yeniden harekete geçirdim ve o gün bugün hiç durmadan çalıştı. (FA-TE'den)

YAŞLI BİR ADAM

Hernekadar erkek kardeşim Charles ben-den dört yaş büyükse de her zaman birbirimize çok yakın olmuşuzdur. Babamız öldüğünde çocukluktan yeni kurtulmuştu ve üniversite öğrenimi sırasında birbirimize hem manen hem de maddeten yardım etmiştik.

Daha sonra Polm Springs Co lif da bir-birine yapışık evlerden birinde oturduk. Dok-

tor olduğundan telefon başında kalmak zorunda kalıyordu. Zamanımızı aile toplantılarıyla ya da iskambil oynayarak geçiriyorduk.

Onun ikinci kızından sonra benim ikinci oğlum doğduğunda «şimdi senin iki oğlun benim de iki kızım var birazda tersi olsun». Ve öyle oldu. 1952 yılının Ağustosunda Chuck ve karısı arabalarıyla Chicago'daki bir toplantıya gittiklerinde ilk kızıma hamileydim. Annem onların çocuklarına bakmak için gelmişti.

Chuck'un uzun araba yolculuğuna başladığı günün gecesinde rüyamda telefon çaldığını gördüm cevap verdiğimde sert bir alman vurgusuyla konu-

şan bir adam «yardım edin doktor yaralandı» diye yalvarıyordu.

«Nerede? Sen neredesin?» diye korkuyla sordum.

«Çabuk ol! Araba hendekte. İmdat!»

Ağlıyarak ve titreyerek kocamı uyandırdığımda «Chuck bir kaza geçirmiş» dedim.

«Sadece bir kâbus gördün, uyumana bak» diye teselli eti.

Ertesi sabah erkenden annem telefonda şöyle diyordu: «Charles dün akşam bir kaza geçirdi ama iyileşecek. Beni hastahane-den aradı. Eğer yaşlı bir alman olmasaydı halâ arabasında, hendegin içinde olacaktı». (Fate)

Ruth S. Magadini
Phoenix Ariz.

RÜYALAR ÜLKESİNDE BİR GEZİNTİ

(Baştarafı 14. Sayfada)

rüyaların içeriğinde masal, efsane ve mitlerden öğrenilen bazı unsurların varlığına dikkati çeken kişidir.

İnsan üzerindeki bu denemelerden sonra kedilerin ansefalogramlarında da uyku süresince beş veya on dakikalık «Paradoksal Safhalar» izlendiğini saptamıştır.

Araştırmalar henüz sonuçlanmamıştır, fakat belki de gelecekte, çözülmesi istenen zihinsel bir konunun rüya görme sırasında açıklanabilmesi olanağını bize bilim sağlayacaktır.

NOT :Uyuyan kişinin başına takılmış olan elektrotların kaydedtiği rüya görme zamanlarına «Paradoksal Safha» denilmektedir.

KAYNAKÇA :

- 1) Principles of Clinical Psychiatry. Yazan : Ludwig. Collier-Macmillan Int. Co. 1980
- 2) Contemporary Psychiatry. Yazan: Snow. Medical Publishers. 1972
- 3) Psychological Medicine. Yazan : Curran. 1976
- 4) Family Circle. May, 1976
- 5) Rüyalar ve Yorumları. Yazan : Sigmund Freud. 1972 baskısı

YENİ KİTAP YÜCELTEN YOL

«SİRİTÜEL KONUŞMALAR»

Evrensel Beyaz Kardeşlik Öğretilerinin temel ögesi Ruhçuluktur. Ruhçuluk ahlâkını, davranış ve uygulamasını şiir gibi bir dil ile anlatan bu eseri okumak gerçekten bir ihtiyaçtır. Ödemeli isteyiniz. Ruh ve Madde Yayınları P. K. 1157 — İSTANBUL Fiyatı :

- Ruh ve Kâinat
- Mukadderat ve İcabat
- Ruhlar Arasında

BU YAPITLARI OKUMADAN RUHÇULUĞU

ANLAMANNIN İMKÂNI YOKTUR.

Ruh ve Madde Yayınları P. K. 1157 — İstanbul